

Advokatrådet

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K

udlaendingeafdeling@uim.dk
nrb@uim.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98

DATO: 23. marts 2022
SAGSNR.: 2022 - 637
ID NR.: 803404

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus) - Deres j.nr. 1911484

Ved brev af 23. februar 2022 har Udlændinge- og Integrationsministeriet anmodet Advokatrådet om eventuelle bemærkninger til ovenstående udkast.

Advokatrådet skal i den anledning bemærke følgende:

Indledningsvis bemærkes, at Advokatrådet stiller sig positivt over for de ændrede regler om bortfald af opholdstilladelse ved udlandsophold, der skyldes opdragelsesrejser eller lignende.

Vedrørende forslag til ny § 44 c, stk. 3

Ved lovændringen tilsigtes imidlertid samtidig indført en hjemmel i § 44 c, stk. 3, hvorefter myndighederne kan gennemføre børneoplysningssamtaler uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og uden dennes tilstedeværelse.

Af lovbemærkningerne til forslaget fremgår det blandt andet, at den mindreårige ikke har pligt til at deltage, men ”vil skulle have oplysninger om samtalens formål og rammer, og at udeblivelse vil kunne have betydning for opholdsgrundlaget eller afgørelsen vedrørende særlig rejselegitimation”.

Af lovforslaget fremgår det endvidere, at barnet har ret til at lade sig repræsentere af andre og således kan medtage en bisidder til samtalen. Det fremgår dog også, at myndighederne vil kunne udelukke en bisidder fra at deltage, hvis det vurderes, at denne ikke varetager udlændingens interesser.

Advokatrådet skal indledningsvis bemærke, at en børneoplysningssamtale er af potentielt alvorlig karakter og kan få store konsekvenser både for udlændingen selv og dennes nærmeste. Advokatrådet bemærker endvidere, at en udlændings interesser kan være komplekse og modstridende, ligesom de kan rumme hensyn til både udlændingen selv og dennes nærmeste.

Det er muligt, at der kan opstilles situationer, hvor det er åbenbart, at en bisidder for en udlænding ikke varetager den pågældendes interesser. Det er imidlertid efter Advokatrådets opfattelse betænkeligt ud fra et retssikkerhedsmæssigt perspektiv at indføre en bestemmelse, hvorefter det overlades til de sagsbehandlende myndigheder at vurdere, om og hvornår dette i givet fald er tilfældet.

Advokatrådet bemærker endvidere, at det fremstår uklart, hvordan der sikres anden støtte og rådgivning til barnet/den unge, i de tilfælde, hvor en bisidder udelukkes.

Advokatrådet finder, at formålene og hensynene bag de foreslåede regler omkring børneoplysningssamtalen har mange ligheder med, hvad der gælder ved videoafhøring af børn, der mistænkes for at have været udsat for f.eks. seksuelle overgreb, jf. retsplejelovens § 745 e, og hvor der kan ske beskikkelse af en bistandsadvokat for barnet i medfør af reglerne i § 741 a. I begge situationer har myndighederne mistanke om, at barnet/den unge, har været udsat for en uhensigtsmæssig adfærd fra forældrenes side, som kan udgøre en strafbar lovovertrædelse.

Advokatrådet skal derfor opfordre til, at der med inspiration fra de eksisterende regler vedrørende videoafhøring af børn, etableres en tilsvarende adgang til beskikkelse af en bistandsadvokat for det barn/den unge, som myndighederne ønsker en børneoplysningssamtale med.

Herved sikres for det første en ensartet tilgang til de ligeartede situationer. For det andet vil en sådan ordning overflødiggøre behovet for den foreslåede bestemmelse om muligheden for at udelukke en bisidder, idet man via adgangen til advokatbeskikkelse sikrer en uafhængig og professionel rådgivning. For det tredje vil advokatbeskikkelsen sikre den mest effektive beskyttelse mod, at tavshedsbelagte oplysninger kommer uvedkommende til kundskab.

Slutteligt bemærkes, at Advokatrådet naturligvis gerne deltager i en drøftelse om en ordning som foreslået ovenfor.

Med venlig hilsen

Andrew Hjuler Crichton
generalsekretær

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K

23.03.2021
J.nr. 3.7.27/amc

Alle børn skal sikres opholdstilladelse efter en genopdragelsesrejse

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus)

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med lovforslaget fra 2021 om vold i nære relationer samt genopdragelsesrejser, som Børnerådet afgav dette svar på:

<https://www.brd.dk/hoeringssvar/hoeringssvar-2021/boerneaadet-efterlyser-evidens-for,-at-lovforslaget-faktisk-sikrer-boerns-trivsel-og-tryghed>

Lovforslaget sigter på at give børn og unge, som har været på genopdragelsesrejse, en forsikring om, at de bevarer deres opholdstilladelse i Danmark. Derudover får kommunerne en udvidet pligt til at videregive oplysninger, som er relevante for udlændingemyndighederne med henblik på at identificere genopdragelsesrejserne, så afgørelser kan træffes på et oplyst grundlag. I forbindelse med udlændingemyndighedernes oplysning af sagen får de med forslaget mulighed for at holde en samtale med barnet/den unge uden forældremyndighedens samtykke og deltagelse, enten på myndighedens eget initiativ eller efter barnets ønske. Denne mulighed for at holde en samtale med barnet, får udlændingemyndighederne henholdsvis i forbindelse med at de skal udstede særlig rejselegitimation *før* rejsen, samt ved barnets tilbagekomst til Danmark *efter* rejsen, hvis der er mistanke om genopdragelsesrejse. Endelig indeholder forslaget en ændring af reglerne om familiesammenføring, så udskydelse af familiesammenføring mindskes fra 3 år til 2 år.

Børnerådet ser overordnet tiltagene som relevante, men mener også, at der er behov for justeringer, såfremt de pågældende børn og unge alle skal have samme vilkår. Derudover mener vi, at det er afgørende, at systemet er så børnevenligt som muligt. Det vil vi uddybe i det følgende.

- Alle børn og unge med opholdstilladelse i Danmark, som har været på genopdragelsesrejse skal bevare deres opholdstilladelse, uanset hvor længe de har været i Danmark op til afrejsen.
- Kommunerne skal inddrages aktivt i form af dialog og samtale med barn og familie med henblik på at forebygge genopdragelsesrejser og sikre støtte og vejledning til barnet og familien.

- Familiesammenføring bør altid vurderes ud fra hensynet til barnets bedste.

Alle børn med opholdstilladelse i Danmark skal garanteres, at de efter en genopdragsrejse ikke fratages den

Børnerådet mener, at udspillet har flere positive elementer, herunder at opholdstilladelsen ikke skal kunne tages fra et barn eller en ung, som har været på genopdragsrejse. Lovforslaget giver barnet eller den unge en forsikring herom, og det er vores klare forventning, at alle børn og unge er omfattet heraf. Derfor bekymrer det os, at det i de særlige bemærkninger er angivet, at hvis barnet eller den unges tidligere ophold i Danmark har været kortvarigt (få år eller kortere), eller hvis tilknytningen til Danmark i øvrigt er ringe, kan disse omstændigheder bevirke, at opholdstilladelsen alligevel bør anses for bortfaldet. Hvis disse børn og unge risikerer at miste opholdstilladelsen, betyder det, at de mister muligheden for at blive en del af det danske samfund, selvom de ønsker det, og selvom de helt uforskyldt er blevet sendt ud af landet. Den danske stat kommer dermed til at støtte forældrene i deres intention om at hæmme barnets integration i Danmark. Hvilket er det modsatte af intentionen bag forslaget. Vi svigter disse børn, hvis ikke vi sikrer dem opholdstilladelsen og muligheden for at blive integreret i Danmark. Vi foreslår derfor, at forslaget om ændring af udlændingelovens § 17, stk. 3 kommer til at omfatte alle børn, som har opholdstilladelse i Danmark, uanset varighed af ophold i og tilknytning til Danmark.

Barnet i fokus

Børnerådet er bekymret for, at omdrejningspunktet for tiltagene så entydigt er opholdstilladelsen, hvad angår de børn, som er i fare for at blive sendt på genopdragsrejse. Det gør sig særligt gældende ved Udlændingestyrelsens vurdering efter udlændingelovens § 39a, stk. 3, nr. 5 om udstedelse af særlig rejselegitimation, altså *før* barnet/den unge sendes på genopdragsrejse. Vi mener, at omdrejningspunktet bør være helhedsorienteret på barnet/den unge samt familien. Støtte man massivt op hos dem, kan man forebygge genopdragsrejser. Hvis en forælder modvirker barnets integration, vil kommunen være den rette myndighed til at iværksætte dialog med og støtte til familien. Derfor foreslår vi, at Udlændingestyrelsen som minimum sikrer sig, at kommunen også afholder en samtale med barnet/den unge med henblik på nærmere undersøgelse af forholdene i familien.

Kommunen bør tage samtalen med barnet/den unge

Kommunerne får med lovforslaget en udvidet pligt til at videregive oplysninger, der er relevante for udlændingemyndighederne for at kunne identificere genopdragsrejserne. Og i den forbindelse får udlændingemyndighederne mulighed for at foretage en samtale med barnet/den unge uden forældrenes samtykke og deltagelse, både på myndighedernes initiativ eller efter barnets eget ønske. Denne samtale kan både foretages før og efter rejsen. Børnerådet vurderer, at når denne samtale sker på et tidspunkt i forløbet, hvor barnet er i fare for at blive sendt afsted (det vil sige før rejsen), giver det god mening at inddrage kommunen i samtalen. Det må være hensynet til beskyttelsen af barnet og den deraf afledte dialog med forældrene, der skal prioriteres. Kommunen er oplagt, da den har handlekompetencen og pligten til at tage en samtale, ikke udlændingemyndighederne. Man skal være opmærksom på,

Børnerådet

at udlændingemyndighedernes indblanding risikerer at skubbe til frygten for at miste opholdstilladelse for både barn og forælder og dermed kan medvirke til, at dialogen stopper. Det er ingen interesserede i. Der må til gengæld være en interesse i, at genopdragsrejsen undgås, for eksempel ved at kommunen tilbyder relevant familierådgivning samt støtte i forståelsen af det danske samfund og normer, hvis forælderen oplever sig magtesløs og derfor forsøger at hæmme integrationen. Kommunen vil med den udvidede pligt til videregivelse af oplysninger til udlændingemyndighederne formodes at videregive relevante oplysninger, hvorfor samtalen mellem barnet og udlændingemyndighederne kan virke unødvendig. Når udlændingemyndighederne foretager en samtale med barnet/den unge, er der tale om en ekstra aktør ud over kommunen. At der på denne måde sættes et ekstra led ind i myndighedsbehandlingen i forbindelse med en bekymring for, at barnet sendes på genopdragsrejse, er der ikke umiddelbart fordele ved. Tværtimod er der typisk en tidsfaktor, som taler imod det. Børnerådet vil derfor råde ministeriet til at genoverveje dette. Børnerådet vil igen opfordre til, at myndighederne iværksætter forebyggende tiltag, og at der i den forbindelse støttes op om kommunernes indsats ved at fastholde fokus på barnet i samspil med familien.

Hvis barnet/den unge derimod har været afsted på genopdragsrejse og nu er vendt tilbage til Danmark, giver det god mening, at barnet både skal have en samtale med kommunen og udlændingemyndighederne for at undgå, at opholdstilladelsen inddrages, og at barnet/den unge potentielt kan opnå den nye særlige adgang til tidsbegrænset opholdstilladelse efter gældende betingelser, når den unge bliver myndig.

Barnets bedste bør være tungtvejende hensyn ved familiesammenføring

Til sidst følger lovforslaget op på Danmarks dom ved Menneskerettighedsdomstolen i juli 2021, ved at nedsætte den 3-årige udskydelse af familiesammenføring til 2 års udskydelse. Bestemmelsen om 3-årig udskydelse af familiesammenføring var Børnerådet imod og svarede sådan på forslaget: <https://www.boerneraadet.dk/hoeringssvar/hoeringssvar-2016/%C3%A6ndring-af-udlaendingeloven> Vi mener, at nedsættelsen fra 3 til 2 år er positiv, men vi er stadig af den opfattelse af en udskydelse af familiesammenføring er imod barnets bedste på grund af de omfattende konsekvenser udskydelsen risikerer at få for barnet. Forslaget indeholder også en bemyndigelse til, at udlændinge- og integrationsministeren i tilfælde af massetilstrømning af asylansøgere til Danmark kan beslutte at forlænge den foreslåede periode på 2 år til 3 år. Det kan Børnerådet ikke tilslutte sig.

Med venlig hilsen

Agi Csonka
Formand

Lisbeth Sjørup
Sekretariatschef

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
udlaendingeafdeling@uim.dk og nrb@uim.dk

23. marts 2021
Side 1 af 3

Høringssvar vedr. udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus)

Børns Vilkår takker for muligheden for at afgive høringssvar vedr. udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven.

Børns Vilkår hører ofte på BørneTelefonen om børn og unge, der har oplevet negativ social kontrol, hvor de gennem pres, tvang eller vold har oplevet at blive begrænset i deres livsudfoldelse og ret til at træffe selvstændige valg angående eget liv og fremtid.¹ I ekstreme tilfælde kan et barn eller en ung bliver sendt ud af landet mod deres vilje med henblik på at påtvinge barnet eller den unge særlige sociale, kulturelle eller religiøse normer og værdier. Det er Børns Vilkårs erfaring, at konsekvenserne af en opvækst med svær negativ social kontrol, herunder at blive sendt genopdragelsesrejse, kan være særdeles traumatiserende og rækker langt ind i voksenlivet.

Det er derfor helt afgørende, at ofre for negativ social kontrol får den støtte og hjælp, som de har brug for.

Børns Vilkår er enige i, at de gældende regler for bortfald af opholdstilladelser rammer børn og unge, der er sendt på genopdragelsesrejse m.v. mod deres vilje, er uhensigtsmæssige, idet børn og unge kan risikere at miste deres opholdstilladelse. Børn og unge, der er ofre for negativ social kontrol, bliver dermed straffet for forældrenes handlinger og risikere hertil ikke at få den nødvendige støtte og hjælp.

¹ For en udførlig gennemgang af Børns Vilkårs erfaringer og arbejde med negativ social kontrol, se rapporten: Adfærdskontrol og tankefængsel: Børns oplevelser med negativ social kontrol, Børns Vilkår, 2019.

Børns Vilkår finder det derfor positivt, at regeringen med lovforslaget foreslår, at børns og unges opholdstilladelse som udgangspunkt ikke skal bortfalde, hvis barnet eller den unge har været sendt på genopdragelsesrejse m.v. mod deres vilje, jf. den forslåede § 17, stk. 3.

Børns Vilkår finder det desuden positivt, at kommunernes pligt til at videregive oplysninger, der er relevante for udlændingemyndighederne i forhold til at kunne identificere tilfælde af genopdragelsesrejser og andre udlandsophold af negativ betydning, udvides, og at der etableres en ny adgang til særlig adgang til tidsubegrænset opholdstilladelse.

Børns Vilkår er imidlertid bekymret for, at der med lovforslaget lægges op til, at reglerne ikke omfatter alle børn og unge, der op til udrejsen har opholdstilladelse i Danmark.

Det fremgår således af bemærkningerne til lovforslaget:

”Selvom det kan lægges til grund, at udlændingen har været sendt på genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning for udlændingen, vil der kunne være omstændigheder, der gør, at opholdstilladelsen alligevel bør anses for bortfaldet. Det kan f.eks. være, hvis udlændingens tidligere ophold i Danmark kun har været kortvarigt, eller hvis udlændingens tilknytning til Danmark i øvrigt er ringe. (vores understregning)”

Et kortvarigt ophold i Danmark defineres i bemærkningerne som ”få år eller kortere tid forud for genopdragelsesrejsen”.

Det kan således medføre, at den gruppe af børn, der har opholdt sig i Danmark i ”få år” op til udrejsen af landet, ikke omfattes af den forslåede ændring i udlændingelovens § 17, stk. 3.

Det er Børns Vilkårs opfattelse, at mange af de børn og unge, der sendes på genopdragelsesrejse, har været i landet i kortere tid. Det har den konsekvens, at disse børn og unge kan risikere at miste deres opholdsgrundlag, selvom de er sendt på genopdragelsesrejse mod deres vilje, og forsat selv ønsker at være – eller blive – en del af det danske samfund. Denne gruppe børn og unge vil dermed forsat blive straffet for forældrenes handlinger, og ikke have mulighed for at få den helt nødvendige støtte og hjælp.

Børns Vilkår finder det ubetænkeligt, at alle børn omfattes af den foreslåede § 17, stk. 3, da bestemmelsen alene finder anvendelse, hvis det ud fra en konkret og individuel vurdering i den enkelte sag kan lægges til grund, at udlændingen er udrejst af landet på genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning for udlændingen.

Børns Vilkår anbefaler på den baggrund, at alle børn og unge, der har en opholdstilladelse, bør omfattes af den foreslåede ændring i udlændingelovens § 17, stk. 3.

I er velkomne til at kontakte jurist Victor Christoffersen på vich@bornsvilkar.dk, hvis I har spørgsmål til ovenstående.

Med venlig hilsen

Rasmus Kjeldahl, direktør

Til: Niels Rune Brandt (NRB@uim.dk)
Fra: Merethe Bjerager (meb@uim.dk)
Titel: VS: Ekstern høring - Forslag til lov om ændring af udlændingeloven
E-mailtitel: VS: Ekstern høring - Forslag til lov om ændring af udlændingeloven (UIM Id: 1911484)
Sendt: 28-02-2022 08:36

Med venlig hilsen

Merethe Bjerager
Chefsekretær
Asyl- og Opholdsafdelingerne
Direkte telefon: +45 6198 3342
e-mail: meb@uim.dk

Udlændinge- og Integrationsministeriet
DK-1216 København K
Telefon: +45 6198 4000
e-mail: uim@uim.dk
www.uim.dk

Besøgsadresse:
Slotsholmsgade 10
DK-1216 København K

[Her kan du læse om, hvordan ministeriet behandler personoplysninger](#)

[Processing of your personal data](#)

Fra: info cfu-net <info@cfu-net.dk>
Sendt: 25. februar 2022 09:37
Til: Merethe Bjerager <meb@uim.dk>
Emne: SV: Ekstern høring - Forslag til lov om ændring af udlændingeloven (UIM Id: 1911484)

Kære Merethe.

CFU har ikke bemærkninger til den fremsendte høring.

Med venlig hilsen

Camilla Christensen
Assistent

CFU - Centralorganisationernes Fællesudvalg

Niels Hemmingsens Gade 10, 4.
1153 København K

Telefon 33 76 86 74
Mail: cc@skaf-net.dk

Fra: Merethe Bjerager <meb@uim.dk>
Sendt: 23. februar 2022 09:28
Til: Advokatrådet (Advokatsamfundet) <samfund@advokatsamfundet.dk>; Amnesty International <Lblinkenberg@amnesty.dk>; Asylret <info@asylret.dk>; Bedsteforældre for Asyl <styregruppen@bedsteforaeldreforasyl.dk>; Børnerådet <brd@brd.dk>; Børne- og Kulturchefforeningen <bkf@bkchefer.dk>; Børns Vilkår <bornsvilkar@bornsvilkar.dk>; info cfu-net <info@cfu-net.dk>; Danes Worldwide

<danes@dan.es.dk>; Danmarks Biblioteksforening <db@db.dk>; Danmarks Rejsebureau Forening <drf@travelassoc.dk>; Danner <kontakt@danner.dk>; Dansk Arbejdsgiverforening <da@da.dk>; Dansk Flygtningehjælp <drc@drc.ngo>; DSI <dsi@handicap.dk>; Dansk Ungdoms Fællesråd <duf@duf.dk>; Danske Rederier <info@danishshipping.dk>; Det Danske Spejderkorps <dds@dds.dk>; Dansk Flygtningehjælp Ungdom <mail@dfunk.dk>; Dansk Socialrådgiverforening <ds@socialrdg.dk>; Danske Advokater <mail@danskeadvokater.dk>; Datatilsynet <dt@datatilsynet.dk>; Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder <main@helsinki-komiteen.dk>; Den Katolske Kirke i Danmark, Helle Jørgensen <hjor@katolsk.dk>; DIGNITY - Dansk Institut Mod Tortur <info@dignity.dk>; DUI - Leg & Virke <dui@dui.dk>; Finansrådet <mail@finansdanmark.dk>; Flygtningenævnet <fln@fln.dk>; Folkehøjskolernes Forening i Danmark <kontor@ffd.dk>; Advokat Jytte Lindgård <jl@nhglaw.dk>; Foreningen Grønlandske Børn <fgb@fgb.dk>; HK/Danmark <hk@hk.dk>; Odense Universitetshospital - Indvandrermedicinsk Klinik <ode.q@rsyd.dk>; Indvandrer dgivningen <postmaster@indvandrer dgivningen.dk>; Institut for Menneskerettigheder <info@humanrights.dk>; International Organization for Migration - IOM <iomcopenhagen@iom.int>; Kirkernes Integrationstjeneste <info@kit-danmark.dk>; KL - Kommunernes Landsforening <kl@kl.dk>; knud@vilby.dk; KVINFO <kvinfo@kvinfo.dk>; Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed <wilpfdk@gmail.com>; Landsforeningen Adoption og Samfund <foreningen@adoption.dk>; Landsforeningen af Forsvarsadvokater <pt@strafferetsadvokaten.dk>; Landsforeningen "Et barn to forældre" <epost@anderschrijensen.dk>; Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK) <sekretariat@lokk.dk>; Mellemfolkeligt Samvirke <ms@ms.dk>; OMEP <hh@omep.dk>; Plums Fond for Fred,  kologi og B redydgtighed <plumsfond@plumsfond.dk>; PRO-Vest <vnn@provest.dk>; Vestre Landsret <post@vestrelandsret.dk>;  stre Landsret <praesident@oestrelandsret.dk>; RED Rådgivning <info@red-center.dk>; Red Barnet <redbarnet@redbarnet.dk>; Reden Stop Kvindehandel <mm@redeninternational.dk>; Refugees Welcome <kontakt@refugeeswelcome.dk>; Retspolitisk Forening <formand@retspolitik.dk>; Dansk Røde Kors <info@rodekors.dk>; Rådet for Etniske Minoriteter <rem@siri.dk>; Retten på Bornholm <bornholm@domstol.dk>; Retten på Frederiksberg <frederiksberg@domstol.dk>; Københavns Byret <kobenhavn@domstol.dk>; Retten i Svendborg <svendborg@domstol.dk>; Retten i Helsingør <helsingor@domstol.dk>; Retten i Herning <herning@domstol.dk>; Retten i Hillerød <hillerod@domstol.dk>; Retten i Hjørring <hjorring@domstol.dk>; Retten i Holbæk <holbaek@domstol.dk>; Retten i Esbjerg <esbjerg@domstol.dk>; Retten i Glostrup <glostrup@domstol.dk>; Retten i Holstebro <holstebro@domstol.dk>; Retten i Horsens <horsens@domstol.dk>; Retten i Kolding <kolding@domstol.dk>; Retten i Lyngby <lyngby@domstol.dk>; Retten i Nykøbing Falster <nykobing@domstol.dk>; Retten i Næstved <naestved@domstol.dk>; Retten i Odense <odense@domstol.dk>; Retten i Randers <randers@domstol.dk>; Retten i Roskilde <roskilde@domstol.dk>; Retten i Sønderborg <sonderborg@domstol.dk>; Retten i Viborg <viborg@domstol.dk>; Retten i Aalborg <aalborg@domstol.dk>; Retten i Aarhus <civil.arh@domstol.dk>; SOS mod Racisme <sos@sosracisme.dk>; Søstre mod vold og kontrol <kontakt@soestremodvoldogkontrol.dk>; Udlændingenævnet <udln@udln.dk>; UNHCR Regional Representation for Northern Europe <swest@unhcr.org>; Ungdommens Røde Kors <info@urk.dk>; UNICEF Danmark <unicef@unicef.dk>;  ldre Sagen <aeldresagen@aeldresagen.dk>;  gteskab Uden Gr nsler <info@aegteskabudengraenser.dk>; 3F <horingshenvendelser@3f.dk>; 3F Privat Service, Hotel og Restauration (3F PSHR) <thorkild.hay@3f.dk>

Emne: Ekstern høring - Forslag til lov om ændring af udlændingeloven (UIM Id: 1911484)

Hermed fremsendes ekstern høring vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven ( ndring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus).

Frist for bemærkninger den 23. marts 2022, bemærkningerne bedes sendes til udlaendingeafdeling@uim.dk og nrb@uim.dk.

Med venlig hilsen

Merethe Bjerager
Chefsekretær
Asyl- og Opholdsafdelingerne
Udlændinge- og Integrationsministeriet

venligst omgående underrette os og derefter slette e-mailen og enhver vedhæftet fil uden at beholde en kopi og uden at videregive oplysninger om indholdet.

Vores persondatapolitik fremgår af vores hjemmesider:

<https://www.skaf-net.dk/persondatapolitik>

<https://www.lc.dk/persondatapolitik>

<https://www.co10.dk/persondatapolitik>

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Att.: Niels Rune Brandt

København, 23. marts 2022

Svar til Udlændinge- og Integrationsministeriet vedrørende høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus) (j.nr. 2021-13043)

Vi siger indledningsvis tak for invitationen til at afgive udtalelse om udkast til lov om ændring af udlændingeloven. Vi er glade for denne mulighed, og giver gerne høringssvar på fremtidige høringer på dette område. For vores medlemmer og os har det en stor betydning, at vi bliver hørt.

Som udgangspunkt hilser Danes Worldwide forslaget velkomment.

Danes Worldwide er enig i, at det kan være problematisk, hvis et barn sendes på en genopdragelsesrejse til hinder for barnets velfærd og integration. Vi mener dog, at det er vigtigt at adskille skadelige rejser fra andre længerevarende rejser, som er til gavn for barnets udvikling, kulturelle forståelse og uddannelse.

Vores medlemmer er danskere bosiddende i udlandet, deres eventuelt ikke-danske ægtefæller/partnere, samt ægtefællernes evt. særbørn og børn i øvrigt samt danskere, der er vendt tilbage til Danmark. Denne gruppe kan have både interesse i og gavn af disse rejser, da det kan være med til at styrke barnets forståelse for dets flerkulturelle rødder. Det glæder os at se, at definitionen af en genopdragelsesrejse er holdt adskilt fra de typer af rejser, som vores medlemmer og deres børn kan have gavn af.

Til sidst skal vi bemærke, at vi ser positivt på et forslag om, at børn ikke betaler prisen for forældrenes dispositioner.

De bedste hilsner

Peter Rasmussen

Konstitueret generalsekretær

DRC Dansk Flygtningehjælp T: +45 3373 5000
Borgergade 10 drc@drc.ngo
DK 1300 København K www.drc.ngo
Danmark

DRC DANSK
FLYGTNINGE
HJÆLP

23. marts 2022

Sendt til udlaendingeafdeling@uim.dk og nrb@uim.dk
Sagsnr. 2021-13043.

Hermed DRC Dansk Flygtningehjælps bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus).

Udlændinge- og Integrationsministeriet har d. 23. februar 2022 sendt ovenstående lovforslag i høring med en frist for eventuelle bemærkninger d. 23. marts 2022. DRC Dansk Flygtningehjælp sætter pris på muligheden for at fremkomme med bemærkninger til det fremsendte lovforslag.

DRC Dansk Flygtningehjælp støtter bekæmpelse af social kontrol og genopdragelsesrejser og finder det afgørende, at det sker på en måde, så dem man forsøger at beskytte, ikke faktisk er dem, der bliver ramt. Vi finder det derfor positivt, at man med lovforslaget vil ændre bortfaldsreglerne i forbindelse med genopdragelsesrejser samt styrke børns mulighed for at kunne opnå tidsubegrænset ophold i tilfælde af fravær pga. genopdragelsesrejse.

DRC Dansk Flygtningehjælp finder det endvidere positivt, at børn, der har været på genopdragelsesrejse, ikke skal søge familiesammenføring på ny, men allerede bliver 'grebet' af den foreslåede lempeligere bortfaldsbestemmelse mht. genopdragelsesrejser og udlandsrejser af negativ betydning for barnet.

DRC Dansk Flygtningehjælp bemærker, at der er gået mere end ni måneder siden den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD) konkluderede, at en 3 års udskydelse af retten til familiesammenføring var i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions (EMRK) art. 8, hvilket synes at være unødigt længe. Vi finder endvidere, at en udskydelse af retten til familiesammenføring helt bør afskaffes. Hurtig familiesammenføring til alle flygtninge er af afgørende betydning for bl.a. flygtninges muligheder for at integrere sig i Danmark.

Udskudt ret til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus

Ifølge udkastet til lovforslag bliver det foreslået at nedsætte 3-års karenperioden for ret til familiesammenføring til en 2-årig periode. Dog med forslag om en bemyndigelsesbestemmelse, således at udlændinge- og integrationsministeren i tilfælde af såkaldt massetilstrømning af asylansøgere til Danmark kan sætte perioden på 2 år op til 3 år.

DRC Dansk Flygtningehjælp finder, at en udskydelse af retten til familiesammenføring helt bør afskaffes.

Familiesammenføring er af afgørende betydning for flygtninge og fundamentalt for flygtninges mulighed for at genoptage et normalt liv. Udskudt ret til familiesammenføring skaber utryghed og usikkerhed for flygtninge om, hvorvidt de kan sikre deres børns og ægtefælles beskyttelse. Unødigt usikkerhed og forlænget ventetid er belastende for både den herboende og for familien, der søger hertil. Usikkerheden i forhold til muligheden for at kunne genoptage familielivet kan gøre det vanskeligt for den herboende at fokusere på at integrere sig i Danmark.

DRC Dansk Flygtningehjælp finder det dog positivt, at man nedsætter karensperioden fra 3 år til 2 år, men henviser til den også i lovforslaget citerede dom M.A. v. Danmark fra EMD, hvori der lægges vægt på, at det er den samlede periode fra ansøgning til faktisk familiesammenføring, der skal vurderes.

Adskillelsen, der vil følge af en udskudt ret til familiesammenføring i 2 år, er naturligvis formelt kortere end 3 år, men ikke nødvendigvis ret meget kortere end 3 år, hvis adskillelsen regnes fra ansøgningstidspunktet. DRC Dansk Flygtningehjælp vurderer derfor, at det i konkrete tilfælde fortsat kan være i strid med EMRK's art. 8 kun at nedsætte karensperioden for familiesammenføring fra 3 år til 2 år.

Lovforslaget lægger op til, at udlændinge- og integrationsministeren bemyndiges til at forlænge perioden for udskydelse af familiesammenføring til 3 år, hvis der opstår en ny situation med såkaldt massetilstrømning af asylansøgere, hvor det vurderes nødvendigt at prioritere beskyttelsen af disse personer frem for at tillade familiesammenføring under hensyn til familiens enhed.

Med henvisning til vigtigheden af hurtig familiesammenføring finder DRC Dansk Flygtningehjælp det uhensigtsmæssigt at kunne udskyde retten til familiesammenføring yderligere et år, og skal opfordre til at en sådan bemyndigelsesbestemmelse droppes, eller at det i det mindste bliver meget tydeligt, at den kun kan anvendes i helt exceptionelle tilfælde.

Adgang til opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9c, stk. 1

I bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at der vil skulle meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, inden for de første 2 års ophold her i landet, til familiemedlemmer til personer med opholdstilladelse efter § 7, stk. 3, hvis Danmarks internationale forpligtelser *konkret tilsiger det*. Dette svarer til den retstilstand, der har været gældende ved den tidligere administration af 3-årsreglen.

I førnævnte dom M.A. v. Danmark, påpeger domstolen, at den meget snævre adgang til opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9c, stk. 1 ikke er tilstrækkelig, hvis man ikke samtidig tager andre omstændigheder i betragtning, fx en individuel vurdering af hensynet til familieenheden i lyset af familiens konkrete situation, situationen i hjemlandet og sandsynligheden samt forhindringer for at kunne vende tilbage. Uanset at karensperioden for familiesammenføring foreslås nedsat fra 3 år til 2 år mener DRC Dansk Flygtningehjælp ikke, at henvisning til den hidtidige administration af 3-årsreglen er tilstrækkelig, da den ifølge praksis har et meget snævert anvendelsesområde, hvilket blev kritiseret af EMD i M.A. v. Danmark.

DRC Dansk Flygtningehjælp mener derfor, at det bør tydeliggøres, at den fremtidige praksis efter udlændingelovens § 9c, stk. 1 bør administreres med større respekt for EMRK art. 8.

Venlig hilsen

Charlotte Slente

Generalsekretær

DRC Dansk Flygtningehjælp

DFUNK – Dansk Flygtningehjælp Ungdom
Tlf.: 26 77 89 40
Mail: mail@dfunk.dk
CVR: 32003893

23.03.2022

Pr e-mail til udlæningeafdeling@uim.dk og nrb@uim.dk
j.nr. 2021-13043

DFUNK - Dansk Flygtningehjælp Ungdoms bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus)

Udlændinge- og Integrationsministeriet har den 23-02-2022 sendt udkast til ovennævnte lovforslag i høring med frist for eventuelle bemærkninger den 23-03-2022. DFUNK vil heri kommentere på ændringen af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus.

Kommentarer til: 2.5. Ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus

Efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD) af 9. juli 2021 med stemmerne 16-1 fandt, at Danmark har krænket Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens (EMRK) artikel 8 (retten til respekt for privat- og familieliv), blev det fastslået at 3 år er for længe at vente på en familiesammenføring. Derfor er DFUNK glade for at Udlændinge- og Integrationsministeriet nu ønsker at tage handling og ændre på adgangen til familiesammenføring. Dog ser DFUNK denne dom som ræsonnement for mere end blot at ændre loven fra 3 til 2 år.

Retten til familiesammenføring følger af en række globale og regionale menneskerettighedsinstrumenter, hvilke Danmark har tilsluttet sig flere af, og DFUNK mener derfor, at det er Danmarks ansvar at give alle flygtninge, der har fået asyl i Danmark, mulighed for at søge om familiesammenføring straks efter opholdstilladelse er opnået - eller endnu bedre; straks efter ansøgning som særloven for flygtninge fra Ukraine har adgang til. Ligesom loven om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er flygtet fra Ukraine giver ophold til ægtefæller/samlevere, børn af ovenstående, nære familiemedlemmer og personer som hørt under husstanden frem til 24. februar 2022, og personer, som har etableret et familieliv på fælles bopæl frem til 24. februar 2022, skal flygtninge med ophold efter §7, stk. 3 i Danmark, have mulighed for dette.

DFUNK anbefaler derfor:

- **at personer med ophold på §7, stk. 3 skal have mulighed for familiesammenføring straks efter opholdstilladelsen er opnået på lige fod med flygtninge på opholdstilladelse §7, stk. 1, eller efter ansøgning ligesom den midlertidige opholdstilladelse for personer, der er flygtet fra Ukraine bestemmer.**

Ligesom EMD 9. juli 2021 har fundet den lange ventetid en krænkelse på retten til respekt for privat- og familieliv, vejer børns rettigheder til at blive genforenet med deres forældre tungt i EMD's vurderinger. Her synes kravet fra EMD at være en hurtig og effektiv behandling af sagen at være essentielt jfr. bl.a. dommen POPOV v. FRANCE¹. Derudover fremgår det af Børnekonventionens artikel 9 at "barnet har ret til at bo sammen med sine forældre, medmindre det ikke er i barnets tarv. Barnet har ret til at opretholde kontakt til begge forældre, hvis barnet lever adskilt fra den ene

¹ CASE OF POPOV v. FRANCE (*Applications nos. 39472/07 and 39474/07*)

eller dem begge. Staten skal genskabe kontakten, hvis adskillelsen skyldes årsager iværksat af staten.” og derudover fremgår det af FN's Børnekonventions præambel, at staterne “er overbeviste om, at familien som den grundlæggende enhed i samfundet og naturlige ramme for alle sine medlemmers og særligt børns vækst og trivsel bør gives den nødvendige beskyttelse og hjælp”.

DFUNK vil derfor understrege vigtigheden af:

- **at børn og unge af flygtninge på opholdstilladelse §7, stk. 3, har mulighed for lige så hurtig og effektiv behandling af sagen, som andre der får tildelt asyl i Danmark.**

At være adskilt fra sine forældre i over 2 år er ikke sundt for nogen børn eller unges helbred eller velvære, uanset hvor man kommer fra. Derudover er behandlingstiden ifølge Udlændingestyrelsen² på en sådan familiesammenføring efter d.d. 7 måneder, og det vil derfor fremkomme yderligere relevant at der er mulighed for at søge om familiesammenføring straks efter opholdstilladelsen er opnået, eller efter ansøgning.

DFUNK anbefaler derudover:

- **at fjerne udlændinge- og integrationsministeren bemyndigelse til at forlænge perioden for udskydelse af familiesammenføring til 3 år, hvis der opstår en situation med ”massetilstrømning” af asylansøgere fra lovgivningen.**

DFUNK ser ikke den såkaldte “massetilstrømning”, som grund til at udlændinge- og integrationsministeren bemyndiges til at forlænge perioden for udskydelse af familiesammenføring til 3 år. Som EMD har dømt, er 3 års ventetid på familiesammenføring en krænkelse af artikel 8, og det vil det være, uanset hvor mange mennesker som flygter på samme tid. Herudover anbefaler vi en definition af ”massetilstrømning”.

DFUNK vil til slut anbefale:

- **at bruge dette momentum, både EMD's afgørelse og Loven om midlertidig opholdstilladelse til personer, der er flygtet fra Ukraine, til at få rettet op på nugældende love for alle, der opholder sig i Danmark med beskyttelsesstatus, hvor ventetiden for familiesammenføring bliver lige for alle og dermed skaber lovgivning, hvor retten for privat- og familieliv respekteres for alle.**

På vegne af DFUNK – Dansk Flygtningehjælp Ungdom

Natasha Al-Hariri

Direktør

² <https://www.nyidanmark.dk/da/Du-vil-ans%C3%B8ge/Familie/Familiesammenf%C3%B8ring/%C3%86gtef%C3%A6lle-eller-fast-samlever-til-flygtning-i-Danmark> og <https://www.nyidanmark.dk/da/Du-vil-ans%C3%B8ge/Familie/Familiesammenf%C3%B8ring/Barn-af-flygtning-i-Danmark>

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

23. marts 2022

J.nr. 2022-11-0801
Dok.nr. 454261
Sagsbehandler
Ditte Hector Dalhoff

Sendt sikkert til: udlaendingeafdeling@uim.dk og nrb@uim.dk

Kopi til: jm@jm.dk

Høring over forslag til lov om ændring af udlændingeloven

1. Udlændinge- og Integrationsministeriet har den 23. februar 2022 anmodet om Datatilsynets eventuelle bemærkninger til ovenstående udkast til lovforslag.

Datatilsynet finder efter en gennemgang af det tilsendte materiale bl.a. grundlag for at komme med nedenstående bemærkninger.

Det fremgår af lovforslagets § 1, nr. 28, at der i udlændingeloven foretages følgende ændringer af § 44 c, der herefter foreslås affattes således:

»§ 44 c.

Stk. 1 Kommunalbestyrelsen videregiver uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver til Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration oplysninger om en mindreårig udlænding, hvis kommunalbestyrelsen har kendskab til eller begrundet mistanke om en forestående eller aktuel genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning for udlændingen. Det samme gælder for gennemførte genopdragelsesrejser og andre udlandsophold af negativ betydning for udlændingen, uanset om udlændingen er blevet myndig efter rejsen eller udlandsopholdet. Kommunalbestyrelsen videregiver løbende til Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration nye oplysninger omfattet af 1. eller 2. pkt.

Stk. 2. Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration kan uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver indhente oplysninger fra kommunalbestyrelsen om en mindreårig udlænding, når Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration har kendskab til eller begrundet mistanke om en forestående eller aktuel genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning for den mindreårige udlænding. Det samme gælder for gennemførte genopdragelsesrejser og andre udlandsophold af negativ betydning for udlændingen, uanset om udlændingen er blevet myndig efter rejsen eller udlandsopholdet.«

Datatilsynet kan umiddelbart forstå bestemmelserne og bemærkningerne hertil således, at bestemmelserne angår både oplysninger af ikke-følsom karakter, følsomme oplysninger og oplysninger om strafbare forhold om udlændingen samt oplysninger af de nævnte kategorier om andre (relevante) personer end udlændingen. Datatilsynet tilføjer, at denne nævnte forståelse dog ikke klart underbygges af formuleringen af bestemmelserne sammenholdt med bemærkningerne, som i et vist omfang synes at være uoverensstemmende eller uklare om anvendel-

Datatilsynet

Carl Jacobsens Vej 35
2500 Valby
T 3319 3200
dt@datatilsynet.dk
datatilsynet.dk

CVR 11883729

sesområdet for de nævnte bestemmelser, og dermed også om grundlaget for behandlingen af personoplysninger.

Side 2 af 3

Det står således ikke Datatilsynet helt klart, om behandling af personoplysninger om udlændingen af følsom karakter samt oplysninger om strafbare forhold skal behandles efter reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, eller om behandlingen skal ske på grundlag af de foreslåede bestemmelser.

Tilsvarende bemærker Datatilsynet om behandling af oplysninger om andre personer end udlændingen, at reglerne i de foreslåede bestemmelser i § 44 c, stk. 1, og 2, alene ses at indeholde hjemmel for så vidt angår behandling af oplysninger om udlændingen, men derimod ikke hjemmel til behandling af oplysninger om andre fysiske personer.

Det er imidlertid anført i bemærkningerne til bestemmelserne, at der kan være tale om oplysninger om andre fysiske personer end udlændingen.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bør forholde sig hertil og sikre sig, at der er den fornødne hjemmel til behandling af personoplysninger, og at anvendelsesområdet for bestemmelserne klart fremgår af bemærkningerne, således at det ikke giver anledning til tvivl med hvilken hjemmel – i de foreslåede bestemmelser eller i de databeskyttelsesretlige regler – behandling af personoplysninger kan finde sted.

2. Datatilsynet har noteret sig, at Udlændinge- og Integrationsministeriet har vurderet, at bestemmelserne ligger inden for det nationale råderum efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2. Udlændinge- og Integrationsministeriet har henvist til, at bestemmelserne angår særlige regler i forhold til databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e.

Datatilsynet har ikke foretaget en nærmere stillingtagen til, hvorvidt bestemmelserne ligger inden for det nationale råderum.

Datatilsynet gør dog opmærksom på, at behandlingen af oplysninger efter artikel 6, stk. 1, litra e, skal være *nødvendig* af hensyn til udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Det bør derfor sikres, at bestemmelsen ikke går videre end behandling af oplysninger, der er nødvendige, herunder bør det præciseres i bemærkningerne, at der gælder et krav om "nødvendighed" ved behandling af oplysninger.

Datatilsynet gør for god ordens skyld i denne forbindelse endvidere opmærksom på, at behandling af oplysninger omfattet af artikel 9, stk. 1, forudsætter, at der kan identificeres en undtagelse i artikel 9, stk. 2, samt et behandlingsgrundlag i artikel 6, stk. 1, der kan udgøre en lovlig hjemmel til behandling af personoplysningerne.

3. Datatilsynet bemærker endvidere, at det ikke fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, om Udlændinge- og Integrationsministeriet har foretaget en vurdering af, hvorvidt bestemmelserne er omfattet af det nationale råderum for udarbejdelse af nationale særregler for behandling af følsomme oplysninger. Datatilsynet henviser til betænkning 1565/2017 om Databeskyttelsesforordningen – de retlige rammer for dansk lovgivning side 229 f.

Datatilsynet har umiddelbart forstået bemærkningerne sådan, at Udlændinge- og Integrationsministeriet har vurderet, at bestemmelserne angår særlige regler i forhold til databeskyttelseslovens artikel 9, stk. 2, litra g.

Udlændinge- og Integrationsministeriet bør nærmere overveje, om forordningens artikel 9, stk. 2, litra f, eventuelt må anses som en mere passende henvisning frem for artikel 9, stk. 2, litra g.

Det bemærkes i denne forbindelse, at henvisningen til databeskyttelseslovens § 7, stk. 4, ikke ses nærmere begrundet i bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser § 44 c, stk. 1 og 2.

4. Datatilsynet kan endvidere umiddelbart forstå lovforslagets bemærkninger således, at Udlændinge- og Integrationsministeriet har vurderet, at der kan ske videregivelse af oplysninger om strafbare forhold, med hjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 10, 1. pkt. og databeskyttelseslovens § 8, stk. 2, nr. 3.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har endvidere henvist til databeskyttelseslovens § 8, stk. 5, under henvisning til, at betingelserne i databeskyttelseslovens § 7, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 9, stk. 2, litra f, skal være opfyldt. Det står ikke umiddelbart Datatilsynet klart, hvorvidt Udlændinge- og Integrationsministeriet herved har vurderet, at ovenstående (også) kan eller vil udgøre det databeskyttelsesretlige grundlag for videregivelse af oplysninger om strafbare forhold.

5. Datatilsynet har noteret sig ministeriets overordnede bemærkninger om, at myndighederne ved videregivelse af personoplysningerne, vil skulle overholde de generelle behandlingsprincipper i dataforordningens artikel 5.

Ved behandling af personoplysninger skal de generelle behandlingsprincipper i forordningens artikel 5 altid være opfyldt.

Datatilsynet skal i den forbindelse særligt henlede opmærksomheden på artikel 5, stk. 1, litra a, litra b og litra c, hvoraf det følger, at personoplysninger skal:

- behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede;
- indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og ikke må viderebehandles på en sådan måde, der er uforenelig med disse formål;
- være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.

6. Datatilsynet bemærker, at oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 13 og 14 ikke er omtalt i afsnittet om forholdet til databeskyttelsesreglerne. Udlændinge- og Integrationsministeriet bør forholde sig nærmere til oplysningspligtens iagttagelse.

Kopi af dette brev sendes til Justitsministeriet til orientering.

Med venlig hilsen

Ditte Hector Dalhoff

DEN DANSKE HELSINKI-KOMITÉ FOR MENNESKERETTIGHEDER
DANISH HELSINKI COMMITTEE FOR HUMAN RIGHTS

23. marts 2022

Til Udlændinge- og integrationsministeriet

e-mail: nrb@uim.dk

HØRINGSSVAR vedr. forslag til lov om ændring af udlændingeloven (genopdragelsesrejser m.m.)

Efter Udlændingelovens §17, stk. 2 bortfalder et udenlandsk barns opholdstilladelse i Danmark efter mere end 3 måneders ophold i udlandet på ”genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning.” Dette kriterium er så upræcist og skønsmæssigst, jfr. bemærkningerne til lovforslaget p. 10-12, at det efter Helsinki-komiteens opfattelse er uegnet som grundlag for så bebyrdende indgreb i opholdsretten, forældremyndigheden og retten til familieliv, jfr. EMK , art 8, ligesom det forekommer paradoksalt at lade barnet undgælde for forældrenes handlinger.

Komiteen hilser derfor ophævelsen af §17, stk. 2 velkommen, ligesom man kan tilslutte sig forslaget til ny §17, stk. 3, hvorefter bortfald af den mindreåriges opholdstilladelse efter § 17, stk.1 heller ikke sker efter 6/12 måneders udlandsophold, hvis opholdet har haft karakter af genopdragelsesrejse mm. Efter forslaget til §11, stk.13, kan der meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse på tilpassede vilkår for denne persongruppe.

Vi noterer os samtidig med tilfredshed, at forslaget til ændring af § 9, stk.1 om adgang for familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus, hvorefter opholdskravet for den herboende udlænding nedsættes fra 3 til 2 år, bringer retstilstanden i overensstemmelse med Menneskerettighedsdomstolens dom af 9/7-21 i sagen M.A. mod Danmark.

På Helsinki-komiteéens vegne

med venlig hilsen

Karsten Fledelius, formand

CZESLAW KOZON

ROMERSK-KATOLSK BISKOP AF KØBENHAVN

GL. KONGEVEJ 15

DK-1610 KØBENHAVN V

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Familiesammenføring

Slotsholmsgade 10

1216 København K.

23. marts 2022

Høring over udkast til forslag til lov om ændring udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragsrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus), j.nr. 2021-13043

På Den katolske Kirkes vegne takker jeg for muligheden for at blive inddraget i ovennævnte høring.

Vi har ingen kommentarer til lovforslaget.

Med de venligste hilsner

+ Czeslaw Kozon

Romersk-katolsk biskop af København

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Att: Niels Rune Brandt

E-mail: uim@im.dk

København, den 24. marts 2022

DIGNITY's høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om bl.a. ændring af regler om familiesammenføring

DIGNITY ønsker at takke ministeriet for muligheden for at afgive bemærkninger til ovennævnte udkast til forslag til lov (herefter "lovforslag"). Vores bemærkninger er begrænset til den del af lovforslaget, som falder indenfor DIGNITY's mandat og ekspertise, og som vedrører regler om familiesammenføring

DIGNITY har tidligere været kritisk overfor udskydelse af retten til familiesammenføring og andre begrænsninger i denne ret, og vi ønsker at fastholde den kritik.¹

Som anført i vores tidligere høringssvar er traumatisering af dens konsekvenser en højest kompleks størrelse og individuelt betinget. Individuer reagerer forskelligt på belastninger som fx krigsoplevelser, herunder tortur, flugt og tilpasning i eksillandet. Alle flygtninge – unaset deres opholdsgrundlag – har oplevet krig, flugt og eksilproblematikker. Mange års erfaring med rehabilitering af stærkt traumatiserede flygtninge og deres familier i DIGNITY viser, at behovet for familie og netværk er helt afgørende i et rehabiliterende perspektiv. Derfor mener vi, at alle flygtninge har et essentielt behov for samvær med den nære familie, såfremt de skal gøre sig forhåbninger om at genvinde deres mentale og fysiske helbred, og på sigt kunne blive aktive medborgere i det danske samfund.

Vi mener, at adskillelse fra den nævne familie i op til 2 år – og evt. op til 3 år – vil modvirke mulighederne for at kunne indå i et meningsfuldt rehabiliteringsforløb. Erfaring fra DIGNITY viser, at ressourcerne til rehabilitering ved adskillelse ofte bindes i savn, bekymring og velbegrunder frygt for familiens sikkerhed.

Vi opfordrer derfor ministeriet til at fjerne kravet om udskydelse af retten til familiesammenføring for gruppen af flygtninge med midlertidigt opholdsgrundlag.

Med venlig hilsen

Elna Søndergaard
Juridisk seniorrådgiver

¹ DIGNITY høringssvar af 21. januar 2019, 12. april 2018, 6. januar 2016 og 6. november 2014.

DIGNITY
Dansk Institut Mod Tortur
Bryggervangen 55
2100 København Ø

Tel. +45 33 76 06 00
Fax +45 33 76 05 10

info@dignity.dk
www.dignity.dk

CVR nr. 69735118
P-nr. 1002304764
EAN 5790000278114
LOK nr. 5790001376147

Danske Bank Nr.
4183-4310821209

Til: UIM AM & FO (udlaendingeafdeling@uim.dk), Niels Rune Brandt (NRB@uim.dk)
Cc: VMR-Journal (uvmr-journal@uvmr.fo), Rigsombudsmanden på Færøerne (ro@fo.stm.dk)
Fra: Nella Festirstein (nellaf@tinganes.fo)
Titel: Høringssvar fra Færøernes Landsstyre (tekniske bemærkninger) - Ekstern høring til Færøerne - Forslag til lov om ændring af udlændingeloven
E-mailtitel: Høringssvar fra Færøernes Landsstyre (tekniske bemærkninger) - Ekstern høring til Færøerne - Forslag til lov om ændring af udlændingeloven (UIM Id: 1911635)
Sendt: 23-02-2022 22:35
Bilag: Lovudkast.pdf; Høringsbrev til Færøerne.pdf; Høringsliste.pdf;

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet, Familiesammenføring

Færøernes Landsstyre har fået tilsendt i høring "*Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus)*".

Ifølge lovudkastets § 3 skal loven ikke gælde direkte for Færøerne, men loven kan senere ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne, såfremt færøske myndigheder anmoder herom.

Færøernes Landsstyre tager dette til efterretning og har på nuværende tidspunkt ikke andre bemærkninger til lovforslaget.

Venlig hilsen

Nella Festirstein
Afdelingschef

Lagmandens Kontor
Lovafdelingen
Tlf. +298 30 60 00
Direkte tlf. +298 55 80 76

Fra: Merethe Bjerager <meb@uim.dk>
Sendt: 23. februar 2022 09:03
Til: Journalin hjå LMS <journalin@tinganes.fo>
Emne: Genfremsendelse - Ekstern høring til Færøerne - Forslag til lov om ændring af udlændingeloven (UIM Id: 1911635)

Lovforslag er nu vedhæftet.

Hermed fremsendes ekstern høring vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus).

Frist for bemærkninger den 23. marts 2022, bemærkningerne bedes sendes til udlaendingeafdeling@uim.dk og nrb@uim.dk.

Med venlig hilsen

Merethe Bjerager

Chefsekretær

Asyl- og Opholdsafdelingerne

Udlændinge- og Integrationsministeriet

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K
E-mail: udlaendingeafdeling@uim.dk og nrb@uim.dk

WILDERS PLADS 8K
1403 KØBENHAVN K
TELEFON 3269 8888
DIREKTION@HUMANRIGHTS.DK
MENNESKERET.DK

DOK. NR. 22/00596-2

23. MARTS 2022

HØRING OVER UDKAST TIL LOVFORSLAG OM ÆNDRING AF UDLÆNDINGELOVEN (ÆNDRING AF REGLERNE OM ADGANG TIL FAMILIESAMMENFØRING FOR PERSONER MED MIDLERTIDIG BESKYTTELSESSTATUS M.M.)

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved e-mail af 23. februar 2022 anmodet om Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus).

Instituttet har bemærkninger til den del af lovudkastet, som vedrører forslaget om at ændre den nuværende venteperiode på 3 år til en venteperiode på 2 år i familiesammenføringsager for flygtninge med midlertidig beskyttelsesstatus (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.5).

Instituttet bemærker indledningsvist, at det er positivt, at ministeriet justerer reglerne om familiesammenføring efter dommen M.A. mod Danmark fra 9. juli 2021, som slog fast, at tre år er for lang tid at vente på familiesammenføring.

Selvom ministeriet foreslår en 2-årsregel i stedet, er det instituttets vurdering, at også to år er en lang venteperiode for familier, som ønsker at blive forenet. Derfor må det antages, at der i nogle tilfælde vil være behov for undtagelsesvist at meddele tilladelse til familiesammenføring, før der er gået to år.

Ministeriet lægger ikke op til at ændre undtagelsesadgangen som, efter instituttets vurdering, fremstår meget snæver.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at det fremgår udtrykkeligt af lovudkastet, at der ved vurderingen af muligheden for familiesammenføring skal tages hensyn til den aktuelle situation i hjemlandet med henblik på at fastslå de faktiske udsigter for en mulig tilbagevenden.

Samtidig foreslår ministeriet med lovudkastet at indføre en bemyndighedsbestemmelse, hvorefter udlændinge- og integrationsministeren bemyndiges til at forlænge perioden for udskydelse af familiesammenføring til tre år i tilfælde af massetilstrømning af asylansøgere.

Efter instituttets opfattelse fremstår det særdeles uklart på hvilket konkret grundlag, udlændinge- og integrationsministeren kan bemyndiges til at forlænge perioden for udskydelse af familiesammenføring til tre år.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet i lovudkastet indfører objektive kriterier for, hvornår det er muligt at aktivere 3-årsreglen under henvisning til kapacitetspres i tilfælde af massetilstrømning.

LOVUDKASTETS INDHOLD

Udlændinge- og Integrationsministeriet foreslår med lovudkastet at ændre den nuværende 3-årsregel i sager om familiesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 1, litra d og en række andre bestemmelser, hvorefter der kan meddeles familiesammenføring efter herboende flygtning har haft opholdstilladelse i minimum tre år, jf. udlændingelovens § 7, stk. 3. I stedet foreslår ministeriet at erstatte reglen med en 2-årsregel, hvor der herefter kan meddeles opholdstilladelse efter herboende flygtning har haft opholdstilladelse i minimum to år (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.3.1).

Den gældende praksis på området efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, der gælder som undtagelse til 3-årsreglen, hvorefter opholdstilladelse kan meddeles før den påkrævede periode på tre år – med udkastet to år - såfremt Danmarks internationale forpligtelser tilsiger det, er uændret med forslaget (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.1.1).

Baggrunden for at ændre 3-årsreglen er, at Danmark den 9. juli 2021 blev dømt ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol for netop 3-årsreglen i en konkret sag. Med dommen vurderede Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at Danmark havde krænket klagers ret til

familieliv efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention artikel 8 ved at vente for lang tid på at blive familiesammenført med sin ægtefælle.¹

I oktober 2021 udarbejdede Udlændinge- og Integrationsministeriet en juridisk vurdering af de danske regler i lyset af dommen fra Menneskerettighedsdomstolen.² Som følge af vurderingen, besluttede Udlændinge- og Integrationsministeren at ændre praksis, og har siden da i praksis administreret efter en 2-årsregel.³

Ministeriet beskriver i udkastet til lovændring, at 3-årsreglen, som følge af den juridiske vurdering, bør ændres til en 2-årsregel i udlændingeloven, idet en sådan ændring er udtryk for den gældende retstilstand sammenholdt med, at Danmark ikke oplever at modtage en massetilstrømning af asylansøgere (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.2).

Det foreslås samtidig med udkastet at indføre en ny bemyndigelsesbestemmelse efter udlændingelovens § 37 m, hvorefter udlændinge- og integrationsministeren kan beslutte at forlænge den foreslåede 2-årsregel til 3 år i tilfælde af massetilstrømning, hvor det prioriteres at beskytte de asylansøgere, der ankommer til landet, fremfor at familiesammenføre flygtninge med midlertidig beskyttelsesstatus med deres familiemedlemmer. Udsættelsen (3-årsreglen) vil med udkastet sættes i kraft med kort varsel, og den skal ophæves igen, når der ikke længere er tale om massetilstrømning (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.2).

INSTITUTTETS BEMÆRKNINGER

UNDTAGELSE FRA VENTEPERIODE

Det fremgår af lovudkastet, at der ved ansøgninger om familiesammenføring i sager, hvor 2-årsreglen fremover vil finde anvendelse – og uden en særskilt ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1 – som hidtil vil skulle ske en afvejning af

¹ Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, M.A. mod Danmark, storkammerdom af 9. juli 2021, sagsnummer 6697/18, <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-211178>

² Udlændinge- og Integrationsministeriet, juridisk vurdering af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom af 9. juli 2021 i sagen M.A. mod Danmark, 1. oktober 2021.

³ Pressemeddelelse fra Udlændinge- og Integrationsministeriet, 1. oktober 2021, <https://uim.dk/nyhedsarkiv/2021/oktober/juridisk-vurdering-3-aarsregel-skal-aendres-efter-europaeisk-dom/>

de relevante kriterier i forhold til oplysningerne i den enkelte sag (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.3).

Instituttet bemærker, at lovudkastet således ikke lægger op til ændringer i udlændingemyndighedernes vurdering af, om Danmarks internationale forpligtelser medfører, at der skal ske familiesammenføring inden udløbet af den almindelige venteperiode.

Af lovudkastet fremgår det, at der fortsat skal foretages en konkret og individuel vurdering, og at der skal ske en afvejning af de relevante kriterier ved vurderingen af, om familiesammenføring skal tillades på et tidligere tidspunkt.

Det er imidlertid efter instituttets vurdering usikkert, om det er tilstrækkeligt at fortsætte den gældende praksis i lyset af Menneskerettighedsdomstolens dom i sagen M.A. mod Danmark.

I dommen forholder Menneskerettighedsdomstolen sig nemlig til bestemmelsen om undtagelse fra venteperiode (udlændingelovens § 9 c, stk. 1), som altså foreslås videreført uændret.⁴

Ved alene at begrænse venteperioden til et udgangspunkt på to år uden at ændre på muligheden for at undtage fra venteperioden, tager lovudkastet ikke højde for den del af Menneskerettighedsdomstolens vurdering, som handler om de processuelle krav, som myndighederne skal overholde, når de skal vurdere, om der skal ske undtagelse fra venteperioden i den konkrete sag.

Ministeriet anfører i lovudkastet, at Menneskerettighedsdomstolen vurderede, at venteperioden på tre år "kun giver begrænset mulighed for at tage konkrete og individuelle hensyn til familiens enhed, og at der ikke gives mulighed for at vurdere situationen i hjemlandet med henblik på at fastslå de faktiske udsigter for en mulig tilbagevenden dertil eller forhindringer for dette. 3-årsreglen virkede derfor for den herboende i sagen som et ufravigeligt krav om at måtte tåle en længerevarende adskillelse fra sin ægtefælle uden hensyntagen til familiens enhed i lyset af den sandsynlige varighed af disse forhindringer."

Efter instituttets vurdering, vil en uændret videreførelse af undtagelsesbestemmelsen formentlig medføre, at den foreslåede 2-årsregel også vil virke som et ufravigeligt krav om at måtte tåle en

⁴ Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, M.A. mod Danmark, storkammerdom af 9. juli 2021, sagsnummer 6697/18, præmis 148-149 og 192-193.

længerevarende adskillelse fra sin familie uden hensyntagen til faktiske udsigter til at videreføre familiens enhed.

Det bør derfor fremgå udtrykkeligt af lovudkastet, at der ved vurderingen af muligheden for familiesammenføring skal tages hensyn til den aktuelle situation i hjemlandet med henblik på at fastslå de faktiske udsigter for en mulig tilbagevenden. Ligesom det også skal fremgå udtrykkeligt af udlændingemyndighedernes afgørelser om familiesammenføring, at myndighederne har foretaget den relevante afvejning.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at det fremgår udtrykkeligt af lovudkastet, at der ved vurderingen af muligheden for familiesammenføring skal tages hensyn til den aktuelle situation i hjemlandet med henblik på at fastslå de faktiske udsigter for en mulig tilbagevenden.

DEFINITION AF MASSETILSTRØMNING

Ministeriet foreslår at ændre den gældende 3-årsregel i sager om familiesammenføring for flygtninge med midlertidig beskyttelsesstatus til en 2-årsregel.

Samtidig foreslås det at indføre en bemyndighedsbestemmelse efter forslaget § 37m, hvorefter udlændinge- og integrationsministeren bemyndiges til at forlænge perioden for udskydelse af familiesammenføring til tre år i tilfælde af massetilstrømning af asylansøgere (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.2).

Ministeriet henviser i lovudkastet til, at massetilstrømning vil skulle forstås som en ekstraordinær situation med en markant stigning i antallet af asylansøgere, som indrejser til Danmark. Ministeriet lægger vægt på, at 3-årsreglen kan blive aktiveret, hvis det eksempelvis vurderes, at indrejseantallet vil medføre kapacitetsmæssige og økonomiske udfordringer (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.2.3).

Når situationen ikke længere er ekstraordinær, vil udskydelsen blive ophævet (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.2.3). Samtidig beskriver ministeriet, at et fald i antallet af asylansøgere ikke nødvendigvis vil føre til, at den aktiverede 3-årsregel alligevel ophæves, hvis det forventes, at antallet vil stige igen efter forholdsvis kort tid (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.2.3). Udskydelsen fra to til tre år i tilfælde af massetilstrømning forudsættes af ministeriet at være mulig efter EMRK artikel 8.

Efter instituttets opfattelse fremstår det særdeles uklart på hvilket konkret grundlag, udlændinge- og integrationsministeren kan bemyndiges til at forlænge perioden for udskydelse af familiesammenføring til tre år efter forslaget.

I lovudkastet beskriver ministeriet, at massetilstrømning udgør en markant stigning af asylansøgerantallet, som kan karakteriseres som ekstraordinær. Ministeriet kommer ikke nærmere ind på, hvad en markant stigning konkret indebærer.

Instituttet har således vanskeligt ved at forstå om en massetilstrømning efter ministeriets vurdering svarer til 2015-niveauet, som indebar over 21.000 asylansøgninger (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.2), eller om niveauet er lavere.

I sagen M.A. mod Danmark, har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som ministeriet også henviser til i lovudkastet og deres juridiske notat, taget stilling til, at det i tilfælde af massetilstrømning vil være tilladt indenfor staternes skønsmargin at prioritere beskyttelsen af asylansøgere efter EMRK artikel 3 frem for at tillade familiesammenføring under hensyn til familiens enhed efter EMRK artikel 8.

Præmis 145:

“The situation of general violence in a country may be so intense as to conclude that any returnee would be at real risk of Article 3 ill-treatment solely on account of his or her presence there. The absolute nature of the right under Article 3 does not allow for any exceptions or justifying factors or balancing of interests. Accordingly, an increased influx of migrants cannot absolve a State of its obligation under that provision (see, for example, *Khlaifia and Others v. Italy*, cited above, § 114). In principle, this factor may also reduce the latitude enjoyed by States in striking a fair balance between the competing interests of family reunification and immigration control under Article 8, albeit that, during periods of mass influx of asylum-seekers and substantial resource constraints, recipient States should be entitled to consider that it falls within their margin of appreciation to prioritise the provision of Article 3 protection to a greater number of such persons over the Article 8 interest of family reunification of some.”

Instituttet er enig i, at domstolen i sager på udlændingeområdet overlader staten en bred skønsmargin, men understreger samtidig, at statens skønsmargin ikke er ubegrænset, som også domstolen lægger vægt på i M.A. mod Danmark.⁵

Instituttet bemærker samtidig, at domstolen i M.A. mod Danmark ikke stiller spørgsmålstegn bag rationalet ved to års venteperiode for familiesammenføring, men at der efter to år i højere grad stilles krav til rimeligheden af at udskyde retten til at blive familiesammenført.

Præmis 162:

“Nevertheless, the discretion enjoyed by the States in this field cannot be unlimited and falls to be examined in the light of the proportionality of the measure. While the Court sees no reason to question the rationale of a waiting period of two years as that underlying Article 8 of the EU Family Reunification Directive (three years being accepted only by way of derogation, see paragraphs 46, 156 and 157 above), it is of the view that beyond such duration the insurmountable obstacles to enjoying family life in the country of origin progressively assume more importance in the fair balance assessment. Although Article 8 of the Convention cannot be considered to impose on a State a general obligation to authorise family reunification on its territory (see paragraph 142 above), the object and purpose of the Convention call for an understanding and application of its provisions such as to render its requirements practical and effective, not theoretical and illusory in their application to the particular case. This principle of effectiveness is a general principle of interpretation extending to all the provisions of the Convention and the Protocols thereto (see, for example, *Muhammad and Muhammad v. Romania* [GC], no. 80982/12, § 122, 15 October 2020).”

Instituttet bemærker, at spørgsmålet om, hvorvidt asylansøgere (artikel 3) kan prioriteres over familiesammenføring (artikel 8) i tilfælde af massetilstrømning, jf. præmis 145, skal rumme en konkret proportionalitetsvurdering, der indebærer en vurdering af, om de anvendte foranstaltninger er rimelige og egnede til at opnå det legitime formål.

⁵ Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, M.A. mod Danmark, sagsnummer 6697/18, 9. juli 2021, præmis 161-162, <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-211178>

Det er således instituttets vurdering, at en uklar definition af massetilstrømning kan forårsage en arbitrær og uigennemsigtig administration af bemyndigelsesbestemmelsen om at aktivere 3-årsreglen, som kan medføre en risiko for overtrædelse af EMRK artikel 8 i spørgsmålet om proportionalitet.

Instituttet henviser til EU's forslag til forordning om håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet fra september 2020, som definerer en krisesituation efter en "størrelsesorden sammenlignet med den berørte medlemsstats befolkning og BNP og en sådan karakter, at den sætter medlemsstatens asyl-, modtagelses- eller tilbagesendelsessystem ud af funktion, eller en umiddelbar risiko for en sådan ekstraordinær situation med massetilstrømning."⁶

Instituttet vurderer at EU's definition af en krisesituation fremstår tydeligere end ministeriets beskrivelse i lovudkastet (lovudkastets almindelige bemærkninger, afsnit 2.5.3.2), hvorefter der lægges vægt på, om der er en ekstraordinær belastning ikke kun af indkvarteringskapaciteten, men også af andre områder, f.eks. i forhold til tilstrækkeligt kvalificeret personale, sundhedsydelse og undervisningstilbud til medfølgende børn i den undervisningspligtige alder. Derudover kan massetilstrømning forøge de integrationsmæssige udfordringer og dermed begrænse kommunernes muligheder for at løse sociale og beskæftigelsesmæssige udfordringer, da integrationsindsatsen i høj grad varetages lokalt.

- Institut for Menneskerettigheder anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet i lovudkastet indfører objektive kriterier for, hvornår det er muligt at aktivere 3-årsreglen under henvisning til kapacitetspres i tilfælde af massetilstrømning.

Der henvises til ministeriets j.nr. 2021-13043.

Med venlig hilsen

Louise Holck

DIREKTØR

⁶ Europa-kommissionen, forslag til Europa-Parlamentets og rådets forordning om håndtering af krisesituation og force majeure på migrations- og asylområdet, 23. september 2020, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020PC0613&from=EN>

Til: UIM AM & FO (udlaendingeafdeling@uim.dk), Niels Rune Brandt (NRB@uim.dk)
Fra: sgl@kl.dk (sgl@kl.dk)
Titel: j.nr. 2021-13043
Sendt: 23-03-2022 16:38

Til rette vedkommende

KL har modtaget forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus) med frist for afgivelse af bemærkninger den 23. marts.

KL har ikke bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Sara Glahder Lindberg

Chefkonsulent

Beskæftigelse og Integration

Weidekampsgade 10
Postboks 3370
2300 København

D +45 3370 3149
E SGL@kl.dk

T +45 3370 3370
W kl.dk

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Familiesammenføring
Slotsholmsgade 10
1216 København K
Att. Niels Rune Brandt

23. marts 2022

Svar på høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus) - j.nr. 2021-13043.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har 23. februar 2022 anmodet om KVINFOs eventuelle bemærkninger til udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven.

KVINFO finder det positivt, at regeringen styrker indsatsen mod negativ social kontrol og ændrer loven for at sikre, at mindreårige, som har været sendt på genopdragelsesrejse, ikke risikerer at miste deres opholdstilladelse.

Derudover finder KVINFO det positivt, at kommunernes pligt til at videregive oplysninger udvides for at styrke udlændingemyndighedernes mulighed for at identificere genopdragelsesrejser mv. og at udlændingemyndighederne får mulighed for at afholde samtaler med mindreårige udlændinge uden forældres samtykke og tilstedeværelse, når det er til den mindreårige udlændings bedste. Derudover er det positivt, at det indføres en særlig adgang til tidsubegrænset opholdstilladelse for udlændinge, der har været sendt på genopdragelsesrejse mv.

KVINFO har ikke taget stilling til forslaget om, at 3-års fristen på familiesammenføring nedsættes til 2 år og ministeren gives bemyndigelse til at hæve den igen i tilfælde af massetilstrømning.

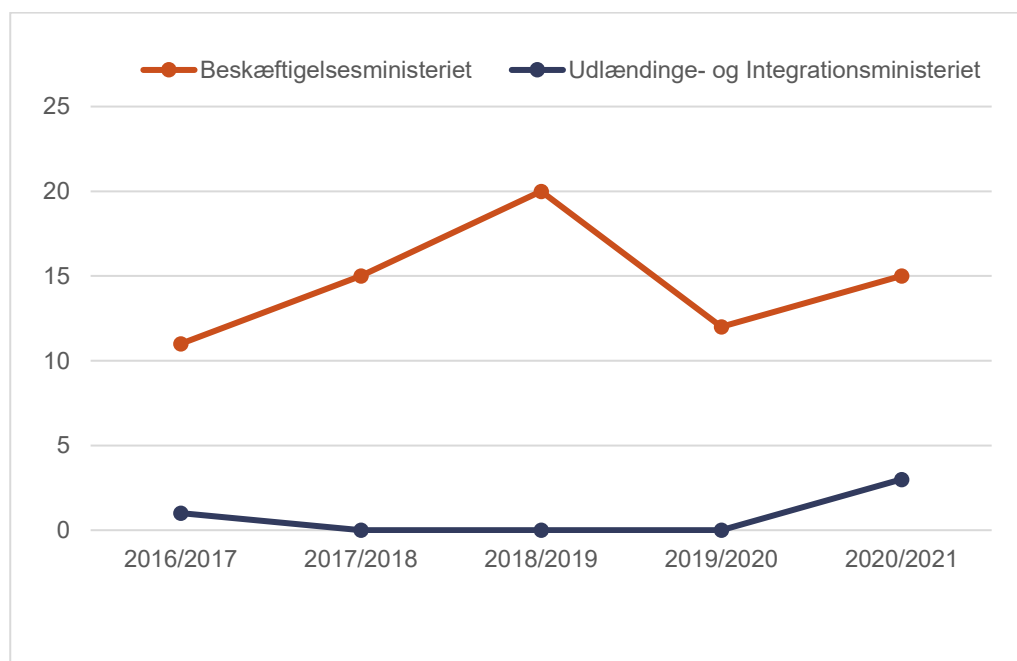
Ligestillingsmæssige konsekvenser

KVINFO finder det positivt, at der i lovforslaget fremgår en vurdering af ligestillingsmæssige konsekvenser. KVINFO bemærker i den forbindelse, at Udlændinge og Integrationsministeriet kun foretager en egentlig ligestillingsvurdering af en lille andel af sine lovforslag, selvom det fremgår af Vejledning til ligestillingsvurdering af lovforslag (VEJ nr 9364 af 01/03/2013), at det er relevant at foretage en ligestillingsvurdering, hvis et lovforslag eksempelvis forventes at påvirke mænd og kvinder forskelligt. Det har til formål at sikre, at ministerierne lever op til ligestillingslovens § 4: *Offentlige myndigheder skal inden for deres område arbejde for ligestilling og indarbejde ligestilling i al planlægning og forvaltning.*

KVINFO
CHRISTIANS BRYGGE 3
1219 KØBENHAVN K
TEL +45 33 13 50 88
kvinfo@kvinfo.dk
www.kvinfo.dk

CVR.NR.: 12919247
EAN NR.: 5798009814371

Følgende graf viser antal ligestillingsvurderede lovforslag i Udlændinge- og Integrationsministeriet pr. samling sammenlignet med Beskæftigelsesministeriet, som ligestillingsvurderer alle deres lovforslag.

Oversigt over ligestillingsvurderede lovforslag: <https://www.tsm.dk/ligestilling/artikler/ligestillingsvurdering-af-lovforslag>

I perioden 2016/2017-2020/2021 blev kun 5 % af Udlændinge- og Integrationsministeriets lovforslag ligestillingsvurderet. KVINFO vil gerne henlede ministeriets opmærksomhed på, at førnævnte vejledning lægger vægt på, at både direkte og indirekte og både positive og negative ligestillingsmæssige konsekvenser er relevante at vurdere. KVINFO vurderer, at der er grundlag for at anvende ligestillingsvurdering af lovforslag i højere grad, end det bliver gjort i dag.

KVINFO anbefaler, at Udlændinge- og Integrationsministeriet opprioriterer ligestillingsvurdering af lovforslag med henblik på at sikre, at ministeriet lever op til ligestillingslovens § 4 og ved at *arbejde for ligestilling og indarbejde ligestilling i al planlægning og forvaltning.*

Venlig hilsen

Alexander Andersson
Politisk seniorkonsulent

Til: Niels Rune Brandt (NRB@uim.dk)
Fra: Merethe Bjerager (meb@uim.dk)
Titel: VS: Ekstern høring - Forslag til lov om ændring af udlændingeloven
E-mailtitel: VS: Ekstern høring - Forslag til lov om ændring af udlændingeloven (UIM Id: 1911484)
Sendt: 22-03-2022 15:19

Med venlig hilsen

Merethe Bjerager
Chefsekretær
Asyl- og Opholdsafdelingerne
Direkte telefon: +45 6198 3342
e-mail: meb@uim.dk

Udlændinge- og Integrationsministeriet
DK-1216 København K
Telefon: +45 6198 4000
e-mail: uim@uim.dk
www.uim.dk

Besøgsadresse:
Slotsholmsgade 10
DK-1216 København K

[Her kan du læse om, hvordan ministeriet behandler personoplysninger](#)

[Processing of your personal data](#)

Fra: Foreningen A&S <foreningen@adoption.dk>
Sendt: 18. marts 2022 21:05
Til: Merethe Bjerager <meb@uim.dk>
Emne: Re: Ekstern høring - Forslag til lov om ændring af udlændingeloven (UIM Id: 1911484)

Vi har ingen kommentarer til fremsendte

Vh Sanne

Den ons. 23. feb. 2022 kl. 09.29 skrev Merethe Bjerager <meb@uim.dk>:

Hermed fremsendes ekstern høring vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus).

Frist for bemærkninger den 23. marts 2022, bemærkningerne bedes sendes til udlaendingeafdeling@uim.dk og nrb@uim.dk.

Med venlig hilsen

Merethe Bjerager
Chefsekretær
Asyl- og Opholdsafdelingerne
Udlændinge- og Integrationsministeriet

Sagsnr. 2021- 13043, Akt-id 1899977

**Udlændinge- og
Integrationsministeriet**

Familiesammenføring
Slotsholmen 10
1216 København K.

København 23.03.2022

Ekstern høring vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus).

Landsorganisation af Kvindekrisecentre (LOKK), som er medlems- og interesseorganisation for 52 kvindekrisecentre, har med interesse læst ovenstående lovforslag. Vi hilser det velkomment med det øgede fokus på børn og unge der har været på genopdragelse med mulighed for bortfald af opholdstilladelse. Vi ser positivt på at udkastet har fokus på, at de unge ikke bør miste deres opholdstilladelse ved en genopdragelsesrejse og derved dobbeltudsættes for belastning.

Vi forventer at dette forslag vil have et øget fokus på, at de unge piger ikke havner på krisecenter efter en genopdragelsesrejse. Vores erfaring fra landets krisecentre viser at de unge piger der kommer fra genopdragelsesrejse kan havne på krisecentre, både pga. volden de har været udsat for, men ligeledes fordi der var flere uafklarede forhold omkring dem.

Med venlig hilsen

Kamilla Bjørn Drøidal, Direktør

Vestre Landsret Præsidenten

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

23. februar 2022

J.nr.: 22/04365-2

Sendt pr. mail til udlaendingeafdeling@uim.dk og nrb@uim.dk

Sagsbehandler: Lars B Olesen

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved brev af 23. februar 2022 (sagsnr. 2021-13043) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Jens Røn

Østre Landsret
Præsidenten

Udlændinge- og Integrationsministeriet

23. februar 2022

Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr.: 22/04338-1

Sendt pr. mail til udlaendingeafdeling@uim.dk og nrb@uim.dk

Sagsbehandler: Stine Dyppe

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved brev af 23. februar 2022 (sagsnr. 2021-13043) anmodet om eventuelle bemærkninger til høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus).

I den anledning skal jeg meddele, at landsretten ikke ønsker at udtale sig om udkastet.

Med venlig hilsen

Carsten Kristian Vollmer

Ellen Busck Porsbo

Høringssvar om Lov om ændring af udlændingeloven

RED høringssvar vedrører alene ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelse ved genopdragelsesrejser:

Overordnet forslås der 4 gennemgribende ændringer:

1. Regeringen ønsker et nyt udgangspunkt for bortfald af en opholdstilladelse i disse tilfælde, der skal virke som en forsikring for udlændinge, der som mindreårige sendes på genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning, om, at den pågældende ved tilbagevenden til Danmark ikke skal risikere usikkerhed om sit opholdsgrundlag og opleve at skulle bøde for forældrenes handlinger.
2. Regeringen forslår at styrke ordningen ved en udvidet pligt for kommunerne til at videregive oplysninger, der er relevante for udlændingemyndighederne i forhold til at kunne identificere tilfælde af genopdragelsesrejser og andre udlandsophold af negativ betydning. I den forbindelse foreslår regeringen endvidere, at udlændingemyndighederne skal kunne afholde en samtale med en mindreårig udlænding uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver og uden dennes tilstedeværelse, når hensynet til den mindreårige udlændings bedste taler herfor. En sådan samtale skal både kunne tilbydes på myndighedernes initiativ eller efter den mindreåriges eget ønske.
3. Regeringen forslår at kommunernes underretningspligt bør ændres fra alene at være en pligt til at underrette om sager om udlandsophold på over 3 måneder til en videregivelsespligt for relevante oplysninger til brug for vurderingen af, om der er tale om en forestående, aktuel eller gennemført genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning for udlændingen, eller begrundet mistanke om et sådant ophold
4. Det foreslås således, at kommunalbestyrelsen uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver vil skulle videregive oplysninger til Udlændingestyrelsen eller Styrelsen for International Rekruttering og Integration om en mindreårig udlænding, hvis kommunalbestyrelsen har kendskab til eller begrundet mistanke om en forestående eller aktuel genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning for udlændingen. Det samme foreslås at gælde for gennemførte genopdragelsesrejser og andre udlandsophold af negativ betydning for udlændingen, uanset om udlændingen er blevet myndig efter rejsen eller udlandsopholdet. Med den foreslåede ordning får Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration også som noget nyt adgang til selv at indhente oplysninger fra kommunerne ved kendskab til eller begrundet mistanke om et sådant ophold

Generelt støtter RED Center mod æresrelaterede konflikter lovforslaget om at barnets opholdsgrundlag ikke bortfalder i forlængelse af ufrivillig ophold/genopdragelsesrejse, herunder at såfremt barnet er sendt på genopdragelsesrejse inden det fyldte 18. år også kan tildeles ophold i Danmark på ny såfremt der er tale om tilknytning til Danmark forud for genopdragelsesrejsen.

Ligeledes finder RED Center mod æresrelaterede konflikter det hensigtsmæssigt at der stilles forslag om børneoplysningssamtale uden forældres samtykke i sager vedr. genopdragelsesrejser.

Endvidere støtter RED Center forslaget om at videregive oplysninger, hvis der er mistanke om en forestående genopdragelsesrejse.

Generelt er det væsentligt at ændringer i loven hænger sammen med en opkvalificering inden for området, da de kræver faglig viden og erfaring at identificere, hvorvidt der kan være tale om en potentiel genopdragelsesrejse.

Med venlig hilsen

Anita Johnson
Direktør
RED Center mod æresrelaterede konflikter

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K.
Att.: Nrb@uim.dk
Udlaendingeafdeling@uim.dk

København, den 23. marts 2022

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus) Sagsnr. 2021-13043.

Ved mail af 23. februar 2022 har Udlændinge- og Integrationsministeriet fremsendt udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus) og anmodet om Red Barnets eventuelle bemærkninger.

Ændrede regler for genopdragelsesrejser og udlandsrejser af negativ betydning for den unge.

Red Barnet støtter forslaget om at ændre reglerne om genopdragelsesrejser, som tidligere har betydet, at et barn eller en ung, som blev sendt på genopdragelsesrejse også risikerede at blive straffet dobbelt derved, at de danske myndigheder fratog barnet/den unge sin opholdstilladelse i Danmark, og derefter ikke – eller kun med store vanskeligheder – kunne vende tilbage til Danmark.

Selv i sager, hvor alle oplysninger pegede i retning af, at det ikke var med barnets/den unges gode vilje, at han/hun var blevet sendt til forældrenes oprindelsesland, straffede man den unge ved at nægte tilbagerejse og udstedelse af ny opholdstilladelse.

På den baggrund er det glædeligt, at man med forslaget vil indføre en regel, som betyder, at det som udgangspunkt ikke skal medføre tab af opholdstilladelse, at en ung sendes på genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning for barnet/den unge.

Tilsvarende er det positivt, at man vil styrke kommunernes muligheder for at hjælpe unge, hvor der er mistanke om, at der arbejdes på at sende barnet eller den unge på genopdragelsesrejse.

Med adgangen til at føre samtaler med barnet eller den unges situation – uden forældrenes deltagelse, eller med en bisidder, som den unge selv har valgt - styrker man muligheden for at hjælpe barnet eller den unge og beskytte mod tvungne udlandsrejser af negativ betydning for barnet/den unge.

Efter Red Barnet opfattelse bør man desuden også se på, hvordan man efterfølgende kan sikre hjælp til den samlede familie. I forhold til barnets/den unges tarv er det afgørende, at hjælp til den unge også kommer i form af hjælp til familien, jf. Børnekonventionens artikel 9 – lige som selve familien så vidt muligt skal støttes og hjælpes for barnets skyld, jf. Børnekonventionens artikel 3.

Ny underretningspligt/videregivelsespligt for kommunerne i sager om genopdragelsesrejser og andet udlandsophold af negativ betydning for den unge.

Det fremgår af bemærkningerne til forslaget, at det er Udlændingestyrelsens erfaring, at underretningspligten kun fører til ganske få underretninger og ikke optimalt bidrager til Udlændingestyrelsens

identifikation af sager, hvor der kan være mistanke om, at en udlænding er sendt på genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning for udlændingen/den unge.

Efter forslaget bør kommunernes underretningspligt derfor ændres fra alene at være en pligt til at underrette om sager om udlandsophold på over tre måneder til en **videregivelsespligt for relevante oplysninger** til brug for vurderingen af, om der er tale om en forestående, aktuel eller gennemført genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning for den unge – eller begrundet mistanke om et sådan ophold.

Samtidig indføres der såkaldte børneoplysningssamtaler, hvor barnet/den unge kan tale med Udlændingestyrelsen eller de sociale myndigheder uden deltagelse af forældremyndighedsindehaveren. Red Barnet støtter et sådant forslag.

Forslag om en ny særlig adgang til tidsubegrænset opholdstilladelse for udlændinge, der har været sendt på genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning for udlændingen, og som konsekvens heraf ikke har haft mulighed for at opnå tidsubegrænset opholdstilladelse efter samme lempeligere som andre unge udlændinge.

Der foreslås en ny særlig ordning i udlændingelovens § 11, hvorefter der, medmindre der er grundlag for at inddrage opholdstilladelsen efter § 19, kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse til en udlænding over 18 år, som indgiver ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse senest to år efter en afgørelse om, at udlændingens opholdstilladelse ikke skal anses for bortfaldet, jf. § 17, stk. 3, eller senest 2 år efter indrejsen, hvis den unge på tidspunktet for afgørelsen efter §§ 17, stk. 3, opholdt sig uden for Danmark.

Ordningen vil således omfatte udlændinge, for hvem udlændingemyndighederne har truffet afgørelse om, at udlændingens opholdstilladelse ikke skal anses for bortfaldet, fordi den unges udlandsophold skyldes en genopdragelsesrejse eller anden udlandsrejse af negativ betydning for den unge, jf. forslaget til ny § 17, stk. 3.

Hvis udlændingen opholdt sig uden for Danmark på tidspunktet for afgørelsen efter udlændingelovens § 17, stk. 3, vil fristen på 2 år skulle regnes fra indrejsen i Danmark. Derved tages der højde for en situation, hvor udlændingen på grund af lokale udrejserestriktioner eller lignende forhindringer ikke er genindrejst i Danmark, når der træffes afgørelse om bortfald af udlændingens opholdstilladelse.

§ 17, stk. 3:

Medmindre varigheden af udlændingens ophold og udlændingens tilknytning til Danmark eller andre særlige grunde taler derimod, anses en opholdstilladelse ikke for bortfaldet efter stk. 1, hvis udlændingens ophold uden for landet skyldes, at udlændingen som mindreårig er sendt på genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning for udlændingen.

Red Barnet støtter forslaget.

Ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus.

Red Barnet har i lighed med en række andre organisationer kritiseret reglerne for familiesammenføring for flygtninge med opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 3 – dvs. reglen om, at herboende krigsflygtninge først kan søge om familiesammenføring i Danmark efter tre år.

Man har tidligere begrundet reglen med, at personer med flygtningestatus efter § 7, stk. 3, kun har opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, og at de dermed ikke har haft den nødvendige tilknytning til det danske samfund.

Efter Red Barnets opfattelse må det afgørende være, at familier ikke bør skilles ad – således at nogle familiemedlemmer befinder sig i Danmark, mens resten af familien opholder sig i farefulde omgivelser i lande med konflikt. Tre års adskillelse fra en forælder er urimelig lang tid for et barn, der er under udvikling og afhængig af sine forældre. For disse børn, der kommer fra konfliktområder med ekstreme tilfælde af voldsudøvelse og måske fortsat opholder sig dér eller har en forælder, der fortsat holder sig dér eller i flygtningelejre, kan konsekvenserne være helt uoverskuelige. Red Barnet har derfor også tidligere anført, at det ikke er humant at lade den resterende sårbare familie tilbage i tre år.

Danmark er forpligtet til at sikre, at et barn ikke adskilles fra sine forældre mod dets vilje, og at ansøgninger fra et barn eller dennes forældre om indrejse i eller udrejse fra en deltagende stat med henblik på familiesammenføring behandles på en positiv, human og hurtig måde (jf. Artikel 9,1 og 10,1).

På den baggrund har vi opfordret regeringen til at tage initiativ til at ophæve udlændingelovens regler om, at personer, der har ophold efter udlændingelovens § 7.3, som udgangspunkt ikke kan gives familiesammenføring de første tre år.

I bemærkningerne til lovforslaget henvises til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen M.A. mod Danmark. Sagen vedrørte en syrisk statsborger med midlertidig beskyttelsesstatus og hans ægtefælle. Udlændingestyrelsen gav afslag på familiesammenføring i 2016 med henvisning til, at den herboende ikke havde haft opholdstilladelse i Danmark i mere end de sidste tre år – og videre, at der ikke forelå særlige hensyn, som kunne begrunde en opholdstilladelse – herunder heller ikke hensynet til retten til familieliv.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol fandt i sin dom af 9. juli 2021 med stemmerne 16-1, at Danmark har krænket Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens (EMRK) artikel 8 – retten til respekt for privat- og familieliv.

Nærværende lovforslag, som skal implementere Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse, er affattet således, at krigsflygtninge (§ 7, stk. 3) fremover kun skal vente i to år på at søge om familiesammenføring. Samtidig siger forslaget, at i situationer med "mass influx" skal Danmark have ret til at sætte ventetiden på de to år op til tre års ventetid.

Efter Red Barnets opfattelse er selv en ventetid på to år, ud fra barnets og familiens perspektiv, – i udkannten af en borgerkrig – stadig meget lang tid med risiko for meget tunge konsekvenser. Red Barnet mener derfor fortsat, at man bør ophæve udlændingelovens regler om, at personer, der har ophold efter udlændingelovens § 7 stk. 3 i udgangspunktet ikke kan gives familiesammenføring de første to til tre år.

Eventuelle spørgsmål til høringssvaret kan stiles til jurist Claus Juul, ckj@redbarnet.dk

Venlig hilsen

Janne Tynell, stedfortrædende generalsekretær i Red Barnet

RETSPOLITISK FORENING

HØRINGSSVAR

Til: Udlændinge- og Integrationsministeriet

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus)

Høringsbrev fra d. 23. februar 2022 med svarfrist d. 23. marts 2022

Ministeriets sagsnummer: 2021-13043

Retspolitisk Forening har modtaget og gennemgået ovennævnte udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus) og har en række bemærkninger.

Med hensyn den del af lovforslaget som omhandler ændring af regler om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser mv. må de foreslåede regelændringer umiddelbart tolkes i retning af, at der sigtes til at yde en øget beskyttelse af den berørte persongruppe, altså børn og unge u. 18 år, som af deres familier ”tvinges” ud af landet.

Retspolitisk Forening anser den foreslået ændring herunder særligt bortskaffelsen af den nugældende udlændingelovs § 17, stk. 2, som et umiddelbart tiltag der kan øge retssikkerheden for denne gruppe. Retspolitisk Forening anser det derfor for positivt, at man på baggrund af bortskaffelsen vil sikre den omtalte persongruppes opholdsgrundlag, som ellers ville kunne bortfalde hvis gældende ret opretholdes.

Retspolitisk Forening bemærker dog, at der i det hele taget fra udlændingemyndighedernes side af bør være et langt mindre fokus på, hvorvidt et kortvarigt eller længerevarende udlandsophold er udtryk for, at et barn eller ungt menneske sendes på genopdragelseslejr, tvinges til at indgå i et arrangeret ægteskab eller lignende

'overgrebs'-handling. Der bør i stedet gælde en formodning for, at når børn eller unge opholder sig i udlandet, er det fordi der er tale om, at en familie udøver deres ret til at opholde sig andetsteds end her i landet med henblik på at øge deres egen, og det pågældende barn eller ungt menneskes horisont, kulturelle forståelse mv.

Med hensyn til lovforslagets indhold om afskaffelse af ordningen med egen drifts behandling af sager, hvor et barn eller ungt menneskes opholdstilladelse er bortfaldet som følge af et længerevarende udlandsophold, vurderer Retspolitisk Forening at afskaffelsen af denne ordning kan komme til at medføre at visse personer som ellers ville være berettiget til at få deres opholdstilladelse genudstedt, eller udstedt på ny på andet lovgrundlag ikke tilgodeses.

Det vil med andre ord sige, at børn og unge som i forvejen må anses for værende sårbare på baggrund af de eventuelle oplevelser, som de har haft med negativ social kontrol, herefter skal pålægges at indgive en ny ansøgning ved udlændingemyndighederne, der som følge af udlændingemyndighedernes indretning og sagsprocedurer kan være krævende og omfattende.

Retspolitisk Forening vil derfor anse det for positivt, hvis Udlændinge- og Integrationsministeriet genovervejer, og forsætter med at behandle disse sager af egen drift, for at sikre at den givne persongruppe ikke rammes unødigt som følge af ukendskab til regelgrundlaget. Dette særligt henset til at den berørte gruppe ofte vil befinde sig uden for landets grænser og antageligvis ofte uden adgang til at kunne rådføre sig på behørig vis eller med kommunikationskanal til at kunne rådføre sig. Det bemærkes desuden i tilknytning hertil, at de i lovforslaget øvrigt foreslåede ændringer antages at måtte nedbringe den samlede faktiske mængde af sager, som der fremover skal vurderes af egen drift.

Det i lovforslaget foreslåede ''videregivelsespligt'' begreb vil de facto udgøre en lempelse af den proces, der gælder nu for, hvornår kommuner kan og skal videregive oplysninger om en person til udlændingemyndighederne. Trods formålet som antages at være en bedre og mere effektiv identifikation af de sager, hvor der kan være tale om børn og unge som sendes på genopdragelseslejre mv., vil en lempelse af de nugældende krav til, hvornår sådanne informationer videregives udgøre en potentiel tilsidesættelse af grundlæggende forvaltningsretlige regler.

Retspolitisk Forening betragter det som retssikkerhedsmæssigt betænkeligt at lempe kriterierne på den beskrevne måde og er derfor imod, at denne del vedtages jf. særligt det på s. 32 af lovforslaget beskrevne.

Retspolitisk Forening anser det for positivt, at lovforslaget ønsker at rette op på den menneskerettighedskrænkende praksis, der har været gældende hidtil, hvor personer som har fået midlertidig opholdstilladelse har skullet vente i op til tre år, førend de har kunne søge om familiesammenføring.

Det er med andre ord positivt staten ved denne ændring endeligt vil leve op til de forpligtelser der påhviler os i henhold til EMRK. Retspolitisk Forening anser det for betænkeligt at udlændinge- og integrationsministeriet fortolker EMD-dommen, M.A. mod Danmark, i retning af, at det ikke kan udelukkes, at en 3 års frist kan genindføres i særlige tilfælde, f.eks. i tilfælde af masseflygtningestrømme, og at der således med dette lovforslag indsættes hjemmel til at genindføre den menneskerettighedsstilsidesættende praksis, som Danmark netop blev dømt for i ovenstående dom.

Retspolitisk Forening finder det beklageligt at se ministeriet anlægge denne fortolkning henset til at den omtalte sags omstændigheder skete i året 2016, altså en tid, hvor der netop var en stor flygtningestrøm i Danmark.

Retspolitisk Forening anser det for særligt betænkeligt, at der indsættes hjemmel til at øge grænsen til 3 år, da der ikke samtidigt hermed sker nærmere afgrænsning af tilfælde, hvor dette kan indføres. 3-års grænsen vil derfor antageligvis blive genstand for en egenhændig af udlændingemyndighederne baseret skønsbeslutning, som må antages at kunne blive besluttet på baggrund af ikke-saglige hensyn.

Retspolitisk Forening bemærker i øvrigt overordnet ift. den nugældende og foreslået ændret frist, at det ville være at foretrække, hvis der ikke blev vedtaget en flerårig frist for, hvornår man er berettiget til at søge om familiesammenføring. Der er talrige eksempler på, at f.eks. børn i krigszoner bliver traumatiseret af en lang venteperiode, som fristen forudsætter, særligt hvis børn skal opholde sig i det krigsramte land i den mellemliggende periode, hvilket for manges vedkommende er tilfældet.

København, 23. marts 2022

Bjørn Elmquist

Natasia Nielsen

Marianne Olsen

Formand

Medlem

Medlem

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet

HØRINGSSVAR

Dato: 22. marts 2022

Kontor: Sekretariatet i SIRI

Høringssvar fra Det Nationale Integrationsråd til – forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus)

Rådet er generelt positive over for, at regeringen har fokus på at imødegå de negative konsekvenser ved genopdragelsesrejser, som kan have store konsekvenser både for det enkelte barn og for resten af familien. Men der burde stadig være mere fokus på forebyggelse frem for efterværn. Barnet står ofte alene og er magtesløs overfor at modværge sig forældrenes ønske om, at sende dem på genopdragelsesrejse. Det er samtidig vigtigt, at der iværksættes tiltag for at sikre, at børnenes opholdstilladelser ikke falder bort som følge af en genopdragelsesrejse. Samtidigt er det helt centralt, at det ikke kommer til at gå ud over barnets tidsbegrænset opholdstilladelse.

Parallelt med Børnerådet¹ mener det Nationale Integrationsråd, at det bør undersøges mere systematisk, hvad udfordringerne mere konkret består af for de familier i Danmark, hvor børnene bliver sendt på genopdragelsesrejse. Denne viden kan være vital for at sætte ind med de rette indsatsler.

En ekspertgruppe under den norske regering har i marts 2020 offentliggjort en rapport om unge, der bliver efterladt i hjemlandet mod deres vilje². Denne rapport indeholder en hel del relevant information, og det kunne være yderst relevant at lave en lignende ekspertgruppe i Danmark for at afdække problemet yderligere.

Børnesamtale kan være et fornuftigt skridt, men det bør være kommunerne, og ikke staten som har den centrale rolle

Mens det naturligvis er fornuftigt at mindske de afledte negative konsekvenser som følge af genopdragelsesrejser, mener rådet som nævnt indledningsvist, at regeringen bør fokusere yderligere på forebyggelsesaspektet og sætte mere ind for at forhindre, at genopdragelsesrejser overhovedet finder sted. Ligesom Rådet nævnte i sit høringssvar til L415, kan man i den forebyggende indsats fx støtte civilsamfundsaktører, der har mulighed for at nå ud til målgruppen, og man kan styrke vejlednings- og oplysningsindsatser.

¹ Børnerådets høringssvar á 7. 12.21 til Udlændinge- og Integrationsministeriet

² "Det var ikke bare ferie" – rapport fra ekspertgruppe om unge som etterlates i utlandet mot sin vilje. Marts 2020

I relation til det forebyggende område kan det være positivt, at myndighederne får mulighed for at tage en samtale med et givent barn, hvis der fra kommunernes side er mistanke om, at vedkommende er i risiko for at blive sendt på genopdragelsesrejse.

Den foreslåede ordning om, at det er de statslige myndigheder, der kan eller skal tage samtalen med børnene, bør dog revurderes. Rådet mener nemlig, at det bør være skolen, som er hovedaktør på at tage samtalen med børnene med mulighed for deltagelse af kommunen. Det er nemlig skolen, som er tættest på det enkelte barn med en alt andet lige højere grad af gensidig tillid parterne imellem til følge. Der bør også være mulighed for, at skolen kan lave en underretning til kommunen.

Hver gang en sag skifter hænder, er der risiko for tab af vigtig information, og der kan pludselig være langt fra den lærer, klassekammerat eller anden person, der har spottet tegnene på, at en genopdragelsesrejse kan være forestående, og til informationen når ind til de statslige myndigheder.

Desuden kan det i sig selv være u hensigtsmæssigt, at det er de statslige myndigheder, som tager samtalen. Det kan virke skræmmende for børnene, at tage en sådan samtale i uvante og utrygge rammer med ukendte personer. Det kan sammen med en frygt for, hvad der sker deres forældre i sig selv føre til, at barnet måske ikke fortæller sandheden om en forestående genopdragelsesrejse. Rapporten fra den norske ekspertgruppe nævner endvidere, at frygt for myndighederne ligefrem kan bidrage til, at forældrene fremskynder en genopdragelsesrejse. Dette gælder antageligt både kommuner og stat, men det understreger behovet for en indsats, der er tæt på barnet og familien.

Det er meget væsentligt, at en samtale med børnene ikke er det eneste forebyggende tiltag, man som professionel ude i kommunerne kan gribe til, og det er vigtigt at det pågældende personale er klædt fagligt på til det. En børnesamtale indebærer, at børn kan blive tvunget til at udstille deres forældre, og hvis samtalen skal gennemføres, er det meget væsentligt, at det sker med kvalificeret personale.

Kommunale fagfolk skal opkvalificeres

Som nævnt skal de kommunale fagfolk opkvalificeres, så de har de rette værktøjer til at sætte forebyggende ind over for barnets tarv på en måde, der beskytter barnet bedst muligt.

Rådet vil derfor foreslå, at der etableres mulighed for, at kommunale fagfolk kan trække på ekspertviden fra fx RED eller andre fageksperter. Det kan fx være igennem en styrkelse af den eksisterende koordinationsenhed for ufrivillige udlandsophold.

For at kommunerne kan handle, er det også vigtigt, at man ved, hvornår der er tale om et ufrivilligt udlandsophold. Rapporten fra den norske ekspertgruppe beskriver, at myndighederne har svært ved at navigere i skellet mellem forældrenes ret til at bestemme over deres barn og barnets rettigheder. Ligesom det kan være svært at vide, hvornår man har nok information til at gribe ind mod barnets vilje.

Rådet finder det derfor positivt, at man i lovforslaget lægger op til at vurderingen af, hvorvidt et udlandsophold er af negativ karakter eller ej skal bero på dets form og indhold. Men det understreger

også behovet for, at de kommunale fagfolk har adgang til information og opkvalificering inden for området.

Helhedsorienteret indsats over for familierne

Rapporten fra den norske ekspertgruppe nævner som et kritikpunkt, at myndighedernes tilgang i høj grad har været med til at lægge ansvaret for at undgå genopdragelsesrejser over på barnet selv. Men man bør i højere grad have en tilgang, hvor forældre, myndigheder o.l. tillægges et større ansvar.

Rapporten oplister nogle årsager til, at forældre vælger at sende deres børn på genopdragelsesrejse. Det kan være mange forskellige årsager hertil, men det kan fx være fordi, at forældrene er bange for, at deres oprindelige kultur bliver fortrængt af kulturen i det nye land de nu bor i – men det kan også handle om desperation, afmagt, hårde livssituationer, manglende integration og forståelse for det nye samfund samt en følelse af manglende kontrol over barnets udvikling og situation. Det er særligt væsentligt at man forsøger at skelne mellem disse motiver, hvis man skal forhindre en genopdragelsesrejse. Forældrene skal derfor have information om alternative handlingsmuligheder, gerne allerede inden de helt konkret begynder at overveje en eventuel genopdragelsesrejse. De skal mødes med dialog af fagfolk, der er tæt på deres hverdag, og som de kan have tillid til.

I samme forbindelse er det også væsentligt at have øje for søskende til det barn, der er i risiko for at blive sendt på genopdragelsesrejse. I bogen "genopdragelsen" af Anton Geist, Sebastian Abrahamsen og Lasse Skou Andersen beskrives det, at en ung kvinde blev tvunget på genopdragelsesrejse i Pakistan, bl.a. fordi hun fik af vide, at hvis hun ikke tog afsted, så ville faren slå hendes søskende ihjel.

Dette understreger, at genopdragelsesrejser også kan ses som et mere kollektivt socialt problem i den enkelte familie, og at det derfor er vigtigt, at dette perspektiv er inddraget i den samlede indsats. I rapporten fra den norske ekspertgruppe understreges netop vigtigheden i inddrage dette perspektiv, da familierne ofte er kendetegnet ved at have stærke kollektivistiske værdier.

Relevant med efterværn

Børn, der kommer hjem fra genopdragelsesrejse, kan stå i en meget udsat og sårbar position. Dette beskrives også i rapporten fra den norske ekspertgruppe. Det er særligt gældende, hvis barnet er undsluppet en genopdragelsesrejse, og dermed har sat sig op imod familien. I en sådan situation står barnet meget alene uden det familiære netværk, når vedkommende kommer hjem. Det er derfor meget vigtigt, at der er mulighed for vejledning og et efterværn, der kan støtte barnet og tackle både de fysiske, juridiske og mentale konsekvenser af en genopdragelsesrejse.

Fokus på forebyggelse - nu

Det er positivt, at der laves politiske tiltag over for negativ social kontrol og genopdragelsesrejser. Men der burde dog være mere fokus på forebyggelsen frem for den mere reaktive indsats, som man ser i dag. Det er både dyrere og mindre effektivt, at sætte ind efterfølgende frem for at forebygge, at genopdragelsesrejser overhovedet finder sted.

Med dette og andre lignende lovforslag er det bydende nødvendigt, at gribe chancen for at gøre andet og mere end bare at symptombehandle. Konsekvenserne af en genopdragelsesrejse rammer ikke kun det enkelte barn men også hele familien, og det væsentligste er derfor, at vi gør vores yderste for, at genopdragelsesrejser overhovedet ikke finder sted.

Med venlig hilsen

Halima El Abassi
Forkvinde for Det Nationale Integrationsråd

SOS Racisme
Nørre Allé 7
2200 København N.
sos@sosracisme.dk
www.sosracisme.dk

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet
att. udlaendingeafdeling@uim.dk; uim@uim.dk; nrb@uim.dk;

22. marts 2022

Høringssvar fra SOS Racisme på:

Udkast til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragelsesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus), j. nr. 2021-13043

SOS Racisme takker for at have fået sendt forslaget til høring!

1. Ændrede regler om bortfald af opholdstilladelser for unge ved genopdragelsesrejser

Vi har selv foreslået det i et tidligere høringssvar, og er glade for at barnet ikke nærmest automatisk kan miste sin opholdstilladelse. Men vi er lidt usikre på, hvad der menes i noget af den første del af lovforslaget, men opfatter det som om man ikke automatisk skal mistænke at der er tale om noget, der er skadeligt for barnet, selv om et barn har været ude af landet i over 3 måneder, og at opholdstilladelsen så ikke automatisk bortfalder. Desuden er refereret en dom, som går Danmark imod, og som indikerer at tingene ikke bare kan gøres uden en grundig individuel undersøgelse af sagens omstændigheder.

Under alle omstændigheder mener vi, at barnets eller den unges bedste kommer i første række.

Hvis der er mistanke om noget skadeligt: genopdragelsesrejse, indespærring, voldtægt, tvangsægteskab, prostitution eller kvindelig omskærelse, må man undersøge sagen, dels for at afbøde eller behandle følgerne for barnet bedst muligt, dels for at sikre at barnet får opholdstilladelse dér, hvor det tjener det bedst, og at dets egne ønsker kommer frem. Men der kan jo også være tale om, at barnet følger med sin forælder, der selv skal passe eller være der for et døende familiemedlem fx i hjemlandet, og at barnet dels ikke har nogen, der kan passe det i Danmark, dels måske gerne selv vil tage afsked med -fx sine bedsteforældre eller en onkel eller tante, der har tidligere har passet det, og som nu er døende. En dødsproces kan jo vare i længere tid, end man først havde forventet. Og der kan altid ske noget på en længere rejse, fx at man misser et fly hjem, bliver syg, eller karantæne pga. Covid-19, eller andre rejserestriktioner. Udover de nævnte eksempler kan der jo også være sager, hvor den ene forælder er taget til et andet land, og én forælder bor i Danmark. Hvis barnet skal afhøres af udlændingestyrelsen eller SIRI uden dets forældres viden, må der i forvejen findes en form for advokat eller anden bistandsperson, fx en

socialrådgiver fra kommunen, som kan gøre det klart for barnet, hvilken juridisk situation, det befinder sig i.

Når det gælder videregivelse af oplysninger og der er mistanke om at barnet er eller har været udsat for vold eller andre krænkelse inkl. tvangsægteskab eller FGM, skal personer med denne mistanke selvfølgelig underrette familieafdelingen i kommunen om det. Når det gælder underretning af Udlændingestyrelsen og SIRI om sådanne forhold, tænker vi, at medmindre barnet selv opsøger dem, varetages barnets tarv måske bedre ved at det skal gå igennem kommunen, som så kan vurdere, om der er noget om sagen, da kommunen har ekspertisen i børnesager.

Vedr. indhentning af oplysninger til SIRI og Udlændingestyrelsen fra kommunen:

Også her er vi skeptiske. Det skal i hvert fald tjene barnets/den unges sag. Også i forhold til, at der jo samtidig er risiko for straf og udvisning af forældrene, hvilket på trods af, at de måske har svigtet barnet i denne situation, også for barnet kan være et stort tab og gøre det meget ensomt, hvad enten det skal følge forældrene til udlandet, hvis de udvises, eller bliver i Danmark på en institution eller i familiepleje. Så vi synes ikke at lovforslaget er så ligetil, som det udlægges.

Kan en udlandsrejse med de nævnte formål om tvang, der direkte kan skade barnet, forhindres, skal man selvfølgelig gøre det. Og så er det muligvis politiet fremfor Udlændingestyrelsen eller SIRI, der skal blandes ind i det, men først og fremmest familieafdelingen i kommunen.

Drejer det sig om en udlandsrejse, hvor barnet skal bo et skoleår i et andet land, for at lære sit modersmål og sin kultur bedre at kende og derefter genoptage skolegangen i Danmark, - eller fx for at lære engelsk eller spansk bedre i et andet land end Danmark, taber det jo ikke nødvendigvis noget. Det får måske nærmere øjnene op for, at verden er større end Danmark, og for sine egne rødder. Danske unge tager jo også ofte et sabbatår fx efter en 9. klasses eksamen eller efter afsluttet ungdomsuddannelse, eller er i løbet af gymnasiet ude et år på udvekslingsrejse og må så komme et år bagefter med at afslutte deres ungdomsuddannelser, men får oplevet noget nyt og andet.

2.Vedr. nedsættelse af de 3 års ventetid på familiesammenføring til 2 år, med mulighed for at gå tilbage til den lovlige ordning med ventetid på 3 år, hvis der kommer en "massetilstrømning af flygtninge" til Danmark.

SOS Racisme har hele tiden været imod en lov med ventetid på familiesammenføring, såvel som vi var imod midlertidigheden, og imod de vage, til dels selvmodsigende betingelser, der kunne nøjes med at være for at ophæve en midlertidig beskyttelsesstatus. Vi mente i tidligere høringsvar både at 1 års og 3 års ventetid ville være ulovligt efter EMRK, begge dele strider jo mod retten til familieliv, jvf. art. 8 i EMRK.

Aktuelt står vi med en frisk dom fra sidste sommer fra Storkammeret med et klart svar: 16 - mod en dommer, fra i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. **EMD har dermed i to instanser kendt de 3 års ventetid på familiesammenføring ulovlig.**

Vi har altså haft en lov i ca. 5 år, hvor der fra start af var kraftig tvivl om, hvorvidt den overhovedet var lovlig, men hvor daværende minister gerne "tog en procesrisiko". Den reelle risiko gjaldt dog flygtningen og deres familier, de burde få erstatning for tort af en ganske stor størrelse - alle de

familier, der har været udsat for bestemmelsen! Og har et familiemedlem lidt skade i Syrien eller et naboland, eller i Somalia eller et andet afrikansk land, bør de kunne få en stor erstatning for dette!

SOS Racisme har med henvisning til, at den overskred artikel 8, klart sagt fra over for såvel den tidligere lov i L72 2014/2015 og L 87 2015/2016. **Vi mener desuden også, at et års ventetid på familiesammenføring - uden et andet formål, end at den skulle hæmme asylansøgere til Danmark, i en tid, hvor virkelig mange syrere flygtede, slet ikke er noget anerkendelsesværdigt formål, og slet ikke kan opveje flygtningenes lidelse pga. den splittede familie!** Udover danske besparelser på asyl, og udover at fremme fremmedhadet var loven ikke til gavn for nogen som helst! Den må ses som et middel for de ledende politikeres trang til at suge stemmer fra vælgere, der var imod den hidtidige danske flygtningepolitik. Vedtagelsen af L 72 markerede en sort dag i Danmarks asylhistorie på flere måder: Den respekterede ikke retten til familieliv, den udsatte mange familiemedlemmer til asylansøgere for at blive dræbt eller forfulgt eller på anden måde lide skade i hjemlandet eller i en overfyldt flygtningelejr i et naboland; den svækkede familierne, og den svækkede asylansøgeren i Danmarks håb og tillid til Danmark.

Samtidig var Udlændingestyrelsen overbelastet og der fandt en skødesløs sagsbehandling sted i Udlændingestyrelsen af familiesammenføringsansøgninger og de dokumenter, der skulle bruges til det, fik vi at vide af nogle syrere, der led under det. Herunder kunne dokumenterne blive væk i Udlændingestyrelsen. De syriske flygtninge klagede også over, at ansøgningerne ikke blev gennemgået kompetent, idet Udlændingen ved 1. indsendelse af dokumenterne angiveligt ikke kunne ekspedere sagen fordi ét dokument manglede, i 2. omgang påtalte man at et andet dokument nu manglede og i 3. omgang at et nyt tredje dokument manglede, eller at det var en kopi, og man krævede den ægte attest, som måske slet ikke kunne skaffes. Ansøgningerne lå brak i en bunke tre måneder mellem hver vurdering, så selve familiesammenførings sagen kunne sagtens tage et år eller mere i sug selv. Det skyldtes bl.a.: at man brugte studerende og ikke fagligt personale til gennemgangen og åbenbart ikke havde instrueret dem eller overvåget deres sagsbehandling grundigt nok; desuden var det ikke den samme sagsbehandler, der behandlede en enkeltsag.

Så selv de syrere, der undgik karenstid på et år, følte sig dårligt behandlede over den lange sagsbehandlingstid; det var ganske svært for dem at få skaffet dokumenter, der skulle ofte store summer til i bestikkelse og store summer til kurerer, da man ikke kunne sende attester uden at risikere censur, og attesterne risikerede i første omgang at blive væk, hvis de blev sendt pr. post i Syrien. Selv det at bede en myndighed om en attest var farligt og risikerede at blive fulgt op af, at et familiemedlem blev arresteret til afhøring hos sikkerhedstjenesten og måske aldrig kom ud igen. Det samme ville et familiemedlem kunne risikere ved fremmøde på et offentligt kontor.

Undertegnede påhørte et Åbent Samråd om L 72 -loven i januar 2015, hvor politikere fra Venstre drøftede med den daværende justitsminister om karenstiden - ifald den var lovlig - kunne forlænges udover et år. Institut for Menneskerettigheder mente ligesom SOS Racisme at den ikke levede op til EMRK artikel 8. Men efter at et folketingsflertal fik skrevet nogle flere undtagelser ind i en Tillægsbetænkning for loven - bl.a. angående syge familiemedlemmer, og familiemedlemmer i fare - som skulle kunne få familiesammenføring uden karenstid, mente Institut for

Menneskerettigheders daværende direktør, at det måske nok kunne overholde EMRK.

Tillægsbetænkningen kan ses nedenunder. Fra punkt 4 citeres:

https://www.ft.dk/ripdf/samling/20141/lovforslag/l72/20141_l72_tillaegsbetaenkning.pdf

”Der skal således gives familiesammenføring allerede inden for det første år, hvis et afslag herpå vil være særligt indgribende. Der skal i den forbindelse lægges afgørende vægt på, om der er risiko for overgreb på ansøgeren uden for et konfliktområde eller i et konfliktområde, om ansøgeren lider af alvorlig sygdom eller har nedsat funktionsevne, om ansøgeren er et uledsaget mindreårigt barn, eller om andre særlige grunde taler afgørende for hurtigt at give familiesammenføring. Der er ikke tale om en udtømmende opremsning af de situationer, hvor familiesammenføring skal meddeles inden for det første år, idet der skal foretages en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde”.

Justitsministeren nægtede dog at anerkende folketingsflertallet bag de nævnte undtagelser, med den begrundelse, at nogle af stemmerne kom fra partier (SF og Enhedslisten, en færing og en løsgænger), der ikke var med i en aftale med Socialdemokratiet og De Radikale herom. Det er aldrig gået op for SOS Racisme, hvordan en sådan manipulation kunne ske i et retssamfund, og hvorfor pressen ikke reagerede herpå. Partierne søgte at vaske hænder ved at overlade hele ansvaret for lovligheden af loven til Regeringen bestående af De Radikale og Socialdemokratiet.

Et andet problem i lovgivningen var Regeringens hemmeligholdelse af juridiske notater om lovligheden og om - i bekræftende fald - hvor lang varighed karenstiden på familiesammenføring kunne være lovlig hos krigsflygtningene. I et svar på spørgsmål 157 (almen del) i forbindelse med vedtagelsen af L 87 skrev daværende Udlændingeminister d. 31. januar 2016:

<https://www.ft.dk/samling/20151/lovforslag/L87/spm/55/1588448/index.htm>

at Justitsministeriet vurderede, at Danmark var på ret sikker grund ved udvidelse af perioden til 2 år, men ”hvis perioden forlænges til 3 år, vil der være en vis procesrisiko i forbindelse med domstolsprøvelse”.

SOS Racisme synes, det må være en opgave for oppositionspartierne til en karenstid på 3 år, at få alle væsentlige notater frem i lyset nu fremfor igen at bryde EMRK art. 8 på et usagligt grundlag:

der må være mange notater ovenpå domstolsprøvelsen, som Danmark tabte og skal indrette sig efter.

SOS Racisme har hele tiden haft den opfattelse, at såvel den 1-årige som den 3-årige karenstid for familiesammenføring per se overtræder § 8 i EMRK. Efter Storkammerets 16-1-dom må vi erkende, at vores opfattelse ikke deles af EMD. Vi mener dog fortsat **ikke**, at forebyggelse af at få ”for mange asylansøgere og flygtninge eller andre til Danmark” skulle være et anerkendelsesværdigt formål holdt op mod det at sikre familiernes enhed, og til at sikre

tilværelsen for de familiemedlemmer, der ofte var i fare i hjemlandet eller en flygtningelejr nær det, og til at sikre en god integration af familien i Danmark!

Når nabolande som Jordan og Syrien den gang kunne tage op imod omkring 1 million asylansøgere hver, kan vi i SOS Racisme slet ikke se, at Danmark har et reelt problem udover politikernes manglende medmenneskelighed over for asylansøgere, der kommer fra lande med en overvejende muslimsk befolkning.

Der var reelt heller ingen anden grund til midlertidigheden end afskrækkelse af asylansøgere: de skulle ikke tro, at de bare ville kunne komme til at leve trygt i asyl i Danmark. Alle vidste, at syrerne ikke ville kunne tage hjem efter et år, og det kan de heller ikke nu! Angrebet på retten til asyl og på retten til familieliv har været en pest for de syrere og somaliere og andre nationaliteter, herunder afghanere, der har lidt under det, ligesom hjemsendelserne til Somalia og bestræbelserne på at nå frem til en aftale med Syrien om tvangshjemsendelser har øget angst og dårligt mentalt helbred hos disse grupper og svækket tilliden til Danmark. Inddragelser af deres opholdstilladelser, pres for at få dem hjemsendt, og placeringen af personer af disse nationaliteter i Udrejse- og Hjemrejsecentre eller Ellebæk detentionscenter udgør efter SOS Racismes mening et stort, umenneskeligt overgreb på flygtningene.

Vi ville langt have foretrukket, at Danmark havde fortsat som et land, der stod vagt om menneskerettighederne og som prioriterede sund fornuft og mere holdbare løsninger for kampen om de fremmedfjendtlige stemmer!

Den daværende Justitsminister som siden er blevet statsminister ville dog ikke gennemføre disse undtagelser, da nogle af de deltagende partier ikke var med i aftalen om forslaget.

SOS Racisme er under alle omstændigheder imod at udvide karenstiden på familiesammenføring til 2 år igen! Vi går ind for at flygtninge i stedet for at få § 7 stk. 3 med begrænsede rettigheder, eller særlove som afghanere og ukrainere har fået, tildeles en de facto-status igen, og at alene ophørsklausulerne i Flygtningekonventionen skal gælde ved ophør, og at alle skal kunne få familiesammenføring så snart de har fået asyl, samt at alle flygtninge får de samme rettigheder, og midlertidigheden afskaffes.

Vi har i øvrigt resumeret vores holdninger til L 72, L 87 og revisionsbestemmelsen for L 87 i **nedenstående høringsvar fra 2018, Bilag 1**, og har sat svaret på spm. 157 ind som Bilag 2.

Med venlig hilsen,
for SOS Racisme

Anne Nielsen

SOS Racisme

Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N.

sos@sosracisme.dk

www.sosracisme.dk

SOS Racismes hørings svar på:

Høring over udkast til forslag til lov om ændring af lov om ændring af udlændingeloven (Midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge samt afvisning af realitetsbehandling af asylansøgninger, når ansøgeren har opnået beskyttelsesstatus i et andet EU-land m.v.)(Ophævelse af revisionsbestemmelse) samt evaluering af reglerne om midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3.

Til Udlændinge- og Integrationsministeriet,
uim@uim.dk; pcb@uim.dk;
 Ministeriets j.nr.: 2017-5995

København, d. 16. februar 2018

SOS Racisme fremsender hermed hørings svar på ovennævnte lovforslag, som vi venligst har fået tilsendt af Udlændinge- og Integrationsministeriet (UIM).

Vedr.: Afvisning af realitetsbehandling af asylansøgninger, når ansøgeren har opnået beskyttelsesstatus i et andet EU-land m.v.:

SOS Racisme finder at asylbehandling og behandlingen af asylansøgere og flygtninge i nogle EU-lande har været så kritisabel eller ringe, at landene reelt ikke har kunnet eller villet beskytte eller forsørge asylansøgere og flygtninge der, selv om de har fået en beskyttelsesstatus. Det drejer sig om lande som Ungarn, Italien, Grækenland, Bulgarien, Rumænien, og i hvert fald tidligere også Malta. I nogle af tilfældene har sagerne ikke været realitetsbehandlet i det pågældende land eller kun været behandlet summarisk, og flygtningene burde måske have haft konventionsstatus.

SOS Racisme finder derfor ikke, at Danmark umiddelbart bør afvise en realitetsbehandling af disse sager, dersom flygtningen søger asyl i Danmark.

Vedr.: evaluering af reglerne om midlertidig beskyttelsesstatus for visse udlændinge i medfør af udlændingelovens § 7, stk. 3 og afskaffelse af revisionsbestemmelserne:

Vi skal indledningsvis henvise til to af vores tidligere hørings svar vedr. flygtninge med midlertidig beskyttelse og vedr. udskydelse af mulighed for familiesammenføring for denne gruppe til hhv. 1 år og 3 år. Hørings svarene kan downloades fra vores hjemmeside: www.sosracisme.dk under "Pressemeddelelser og hørings svar", hvis nedenstående links ikke skulle virke i browseren.

Det første, af 19. november 2014:

http://sosracisme.dk/userfiles/downloads/Pressemeddelelser_hoeringssvar/H%C3%B8ringssvar%20fra%20SOS%20mod%20Racisme%20p%C3%A5%20L72.pdf

I det første hørings svar af 19. november 2014 og her anbefalede vi, at L72 blev trukket tilbage, subsidiært stemt ned, da vi fandt det i strid med EMRK og Flygtningekonventionen, og at det desuden ikke var troværdigt, at forholdene i Syrien ville blive fredelige nok til, at syriske flygtninge skulle kunne tilbagesendes til Syrien inden for et år. Desuden at udskydelsen af familiesammenføring i et år og usikkerheden om fremtiden, hvor flygtningene risikerede efter et år at blive sendt tilbage til en yderst usikkert tilværelse i hjemlandet, ville udgøre et voldsomt stress for dem og modvirke deres integration og tillid til Danmark.

Nr. 2 af af 6. januar 2016:

http://sosracisme.dk/userfiles/downloads/Pressemeddelelser_hoeringssvar/SOS_MOD_RACISMES_HOERINGSSVAR_PAA_L_87.pdf

Det andet hørings svar omhandlede L87, "Smykkeloven", hvor hørings svarets punkt 2 gik imod den længere udskydelse af muligheden for familiesammenføring for flygtninge med midlertidig beskyttelsesstatus til 3 år, og hørings svarets punkt 4 gik imod de korte opholdstilladelser på et år ad gangen de første tre år for denne gruppe, idet de korte opholdsfrister i sig selv ville stresser flygtningene.

Ved genlæsning af de to nævnte hørings svar og sammenligning af de af os forudsete vanskeligheder med de vanskeligheder, som Dansk Flygtningehjælp har erfaret og som er anført i deres hørings svar i den **reviderede samling af hørings svar om evaluering af ordningen med midlertidigt beskyttelses asyl**, må vi desværre konstatere, at vi har haft ret i de fleste af vores bekymringer om den vedtagne lovgivning, som effektivt har svækket de syriske flygtninges retsstilling og forhold, og nu også er gået ud over somaliske flygtninge.

Fremefter vil de samme vanskeligheder gå ud over flygtninge fra endnu flere lande, idet Danmark stykke for stykke frasiger sig sit ansvar for at medvirke til løsning af verdens flygtningeproblemer – på trods af Danmarks p.t. gode økonomi, og på trods af, at vi de seneste år kun har modtaget få asylansøgere, samtidig med at flygtningesituationen i hele verden ikke i mange år har været værre, end den er nu. På verdensplan har den danske lovgivning svækket flygtninges retsstilling, idet andre lande er begyndt at konkurrere med Danmark på centrale punkter med svækkelse udskydelse af familiesammenføring for visse flygtninge.

Disse lande har muligvis plagieret Danmark for ikke at komme til at få en større andel af flygtningene, bare fordi de overholder EMRK og Flygtningekonventionen og har tænkt, at indtil

der kommer en dom mod Danmark for udskydelse af familiesammenføring i 3 år, vil de reagere med samme type stramning, for ikke at en større andel af de flygtninge, som ankommer til Europa, og som måske tidligere ville have søgt til Danmark, vil søge til deres land. Konkurrencen om hvilket land, der har den strammeste asyllovgivning, og som håber ad den vej at få det mindste antal asylansøgere, betegnes også som "The race towards the bottom". Således har hhv. 1-års reglen og 3-års reglen om udskydelse af familiesammenføring belastet flygtninge både i Danmark og i andre lande i Europa.

Da vi ikke selv direkte rådgiver flygtninge, har vi ikke deltaget i evalueringen af loven om midlertidig beskyttelse. Dansk Flygtningehjælp, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Dansk Røde Kors og Refugees Welcome, som direkte har rådgivet eller huset flygtninge og asylansøgere, og som har et nært kendskab til flygtninge med § 7, 3 status, giver i deres svar til evalueringen af ordningen med midlertidigt asyl alle udtryk for, at de tre års udskydelse af familiesammenføring for denne gruppe er voldsomt stressende og modvirker integration, danskuddannelse, familiens funktionsevne og økonomi, og tilknytningen til Danmark. Ydermere har personer med midlertidig beskyttelsesstatus ikke adgang til gratis uddannelse i Danmark, og den midlertidige ordning gør det svært for flygtningene at finde beskæftigelse.

Der er desuden bekymring for de uledsagede asylbørn, som der p.t. ikke er nogen myndighed, der har ansvaret for at vejlede og rådgive.

De fleste knapt 18-årige mænd fra Syrien ville få ophold efter § 7 stk 1, når deres sag behandles i Flygtningenævnet, da de ellers vil blive indrullet i den syriske hær eller vil blive forfulgt pga. flugten fra Syrien og fra militærtjeneste. Nogle af dem, vil måske gå under jorden inden de bliver 18 år af frygt for hjemsendelse til Syrien, og fordi de ikke er bekendt med Flygtningenævnets praksis på området, og uvisheden om, hvorvidt de vil blive tilbagesendt, er en stor belastning for dem.

De kommentarer og den konklusion, der nu foreligger fra UIM efter høringsen, bortser fuldstændig fra den konkrete kritik inklusive de konkrete forslag til forbedringer, og henviser vejledning og rådgivning af de uledsagede børn til deres repræsentant.

Det virker derfor ejendommeligt, når UIM svarer på kritikken i den reviderede evalueringsrapport, at uledsagede asylbørn har fået udpeget en repræsentant, så denne må varetage deres interesser. Dette uagtet at repræsentanterne ikke nødvendigvis har en juridisk uddannelse, og at de heller ikke nødvendigvis bliver underrettet om de nyeste ændringer af udlændingeloven og Udlændinge- og Flygtningenævnets afgørelser på området. Det er i hvert fald ikke *til barnets bedste*, hvis UIM som myndighed ikke vil efterleve sit ansvar for mindreårige uledsagede flygtninge.

SOS Racisme skal desuden anføre, at et folketingsflertal (V, K, Ø, SF og med tilslutning fra Edmund Joensen og Uffe Elbæk) udenom den daværende socialdemokratisk - radikale regering i begyndelsen af 2015 afgav en Tillægsbetænkning til Udvalget om Udlændinge- og Inetgrationspolitik, UUI's betænkning om L72

I tillægsbetænkningen skrev de:

”Og for at sikre, at fortolkningen af lovforslaget ikke kommer til at ske i strid med Danmarks internationale forpligtelser, er det partiernes ønske, at der i vurderingen af, om der i en konkret sag er krav på familiesammenføring allerede inden for det første år, skal lægges afgørende vægt på hensynet til familiens enhed og hensynet til personer, som har et ganske særligt behov for beskyttelse i form af en hurtig familiesammenføring.

Der skal således gives familiesammenføring allerede inden for det første år, hvis et afslag herpå vil være særligt indgribende.

Der skal i den forbindelse lægges afgørende vægt på, om der er *risiko for overgreb på ansøgeren uden for et konfliktområde eller i et konfliktområde, om ansøgeren lider af alvorlig sygdom eller har nedsat funktionsevne, om ansøgeren er et uledsaget mindreårigt barn, eller om andre særlige grunde taler afgørende for hurtigt at give familiesammenføring.*

Der er ikke tale om en udtømmende opremsning af de situationer, hvor familiesammenføring skal meddeles inden for det første år, idet der skal foretages en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde.”

Skønt der var et folketingsflertal for tillægsbetænkningen, valgte Mette Frederiksen, som dengang var ansvarlig minister for området, ved tagelsen og gennemførelsen af loven at se bort fra de anførte hensyn til asylansøgeren og dennes familie. Officielt begrundet med at Ø og SF ikke indgik i forligskredsen om ændring af udlændingeloven med indførelse af midlertidig beskyttelsesstatus og 1 års udskydelse af familiesammenføring. Vi ved ikke om Mette Frederiksens beslutning den gang var retsstridig eller ej, men vil blot orientere V og K om, at partierne for tre år siden lagde mere vægt på retten til familieliv – også for udsatte familier, end de gør i dag.

Som Dansk Flygtningehjælp har påpeget i høringsvaret er det aktuelt sjældent, at der dispenseres fra de tre års ventetid på familiesammenførelse, selv om et eller flere af disse forhold er til stede, det samme er tilfældet ifølge Udlændingestyrelsens tal.

Vedr. hjemsendelse af personer med midertidig beskyttelsesstatus efter § 7 stk 3. Vores forudsigelse om at personer som tidligere ville have fået konventionsstatus eller beskyttelses asyl efter § 7 stk. 1 eller 2, nu oftere vil få midlertidigt beskyttelses asyl efter § 7 stk. 3 har desværre holdt stik. Mens det tidligere først og fremmest gik ud over syrere, er det især somalierne, som for alvor mærker det nu, hvor Danmark forbereder hjemsendelse af somaliere ved at ophæve eller undlade at forny deres opholdstilladelser. Regeringen omtaler at forholdene i Somalia er blevet bedre, men dette må siges at være en fejl – eller en decideret usandhed fra regeringens side. Forholdene i Somalia er aktuelt præget af fortsatte kamphandlinger flere steder i landet og eskalerende vold mod civile. Somalia har de sidste 10 år været enten nr 1 eller 2 på listen over verdens mest skrøbelige stater, de år hvor Somalia har været nr. 2 på listen, har Syd Sudan været nr 1. Udlændingemyndighederne har gennemgået de fleste af somaliernes asylsager, i hvert fald for dem, der har fået flygtningestatus efter § 7 stk. 2 og stk. 3, m.h.p. om de eventuelt ville kunne udvises og tvangshjemsendes til Somalia. Dette på trods af, at der aktuelt ikke findes nogen officiel hjemsendesaftale med Somalia, og på trods af, at den hemmelige aftale, der ifølge Politiken findes, formentlig kun gælder 12 somaliere om året (Politiken, 25. og 26. april, 6. og 7. juni, 26. og 27. december 2017).

I Finanslovsaftalen mellem regeringen og DF for 2018 står: *”Det er ambitionen, at Danmark til stadighed skal være blandt de lande, der er bedst muligt rustede til at reagere, når der – som eksempelvis tilfælde har været i Somalia – sker ændringer i et asylproducerede land, der kan begrunde, at færre har brug for beskyttelse.”* Denne sætning bygger på en usandhed: færre har ikke brug for asyl i Somalia, hvor volden er eskaleret de senere år. Efter vores egne beregninger er antal dræbte i Mogadishu pr. skønnet antal indbyggere på grund af politisk vold højere end i Somalia som helhed, hvorfor Mogadishu absolut ikke kan antages at være et specielt sikkert område at tilbagesende flygtninge til. Sandheden er vel den, at lufthavnen i Mogadishu er den eneste lufthavn i Somalia, som dansk politi tør ledsage flygtningene til. Danmark antager officielt, at Mogadishu er regeringskontrolleret, selv om den som anført ikke har kunnet beskytte civile i byen. Om natten kan al-Shabbab og deres allierede militser gå ind i byen efter folk, og kidnappe eller eksekvere personer, der er deserteret fra al-Shabbab og deres allierede, og civile kan blive ramt i forbindelse hermed. Selv om al-Shabbab muligvis oprindeligt havde planlagt, at terrorangrebet d. 14. oktober 2017 skulle gælde lufthavnen, og selv om der samme dag sprang en anden bombe i Mogadishu i forbindelse med et check, har personer fra al-Shabbab formentlig sprængt de to lastbiler fyldt med sprængstoffer med en fjernbetjening, selv om de vidste, at lastbilerne holdt i krydset mellem to veje med en høj koncentration af civile fodgængere et godt stykke væk fra lufthavnen. Al-Shabbab har derfor vidst, at terrorhandlingen ville gå ud over civile. Uanset at civile ikke er de vigtigste mål for al-Shabbab og deres allierede, vil civile være i stor risiko for vilkårlig vold i Somalia, især i Mogadishu. Der foregår på samme tid mange kampe og konflikter i et land, som har været i krig en stor del af tiden efter 1991, og som aktuelt huser mange krigsherrer: regeringshæren i Somalia, AMISOM med deltagelse af bl.a. kenyanske styrker, den etiopiske hær, som har etableret sig inde i Somalia, USA’s luftvåben, der gennemfører bombardementer mod al-Shabbab, samt delstaterne Puntland og Somaliland, der har erklæret sig selvstændige. Nogle klaner har egne militser, der holder med al-Shabbab, andre har militser, der er imod al-Shabbab, og nogle tidligere tilhængere er blevet til modstandere af al-Shabbab efter terrorangrebet oktober 2017.

Det er derfor en stor fejl, at regeringen og Flygtningenævnet udelukkende går efter EMD’s afgørelse af 1 – 2 sager om hjemsendelse til Somalia, og bliver ved med at hjemsende flygtninge og asylansøgere dertil selv om de ved, at forholdene er usikre og yderst farlige. Det er uforståeligt at Danmark vedbliver at hjemsende også efter terrorangrebet i 2017, det er ikke etisk eller menneskeretligt forsvarligt.

Vi har tidligere i vores høringssvar advaret mod at tvungen hjemsendelse af mennesker til et land i krig eller borgerkrig, før forholdene var sikre nok til det, vil kunne udgøre refoulement. De hemmelige tvangstilbagesendelser til Mogadishu også af personer, der ikke har familie dér eller har andre muligheder for beskyttelse fra deres klan, må siges at være refoulement. Antallet af døde og især antallet af civile, der dør som følge af politisk vold er steget de seneste år, både i Somalia og i Mogadishu. Det største terrorangreb i Mogadishu d. 14. oktober 2017, ifølge ACLED begået af al-Shabbab antoges at have medført mindst 512 dødsfald, og ifølge Politikens interview af en asylansøger i Mogadishu var angrebet foregået ca. 300 m fra den selvbestaltede lejr for hjemløse hjemvendte somaliere, hvor han ofte overnattede. Ca. 10% af civile dødsfald skyldes ifølge ACLED somaliske regeringsstyrker og AMISOM-soldater, og efter det store terrorangreb sidste år er der tilkommet amerikanske luftbombardementer mod al-Shabbab. Selv om der er tale om folk, som ikke i Danmark har fået papir på at være individuelt forfulgt, lever de, hvis de ikke

har en familie, der kan forsørge dem i Mogadishu, under umenneskelige forhold, uden reelle muligheder for selvforsørgelse, og er hver dag i risiko for terrorangreb fra al-Shabbab ligesom der sker drab på civile fra andre involverede i krigen i Somalia. Skønt Danmark lægger afgørende vægt på kun at give beskyttelsesstatus efter §7,2 eller konventionsstatus efter § 7,1 til personer, der kan godtgøre, at de er individuelt forfulgt, er dette ikke i overensstemmelse med hverken teksten i eller FN's egen udlægning af Flygtningekonventionen, hvilket UNHCR også har skrevet til Danmark i sit høringssvar om midlertidigt beskyttelsesasyl i 2014.

UIM skriver i sin konklusion efter evalueringen:

”Det er også efter Højesterets dom af 6. november 2017 vurderingen, at der er en vis risiko for, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i forbindelse med prøvelsen af en konkret sag vil kunne nå frem til, at det ikke efter artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention er muligt generelt at stille et sådant krav om tre års ophold.

Samtidig er det efter Højesterets dom af 6. november 2017 vurderingen, at det er overvejende sandsynligt, at en eventuel forlængelse af perioden i 3-årsreglen i den nuværende situation, herunder henset til det aktuelle antal indrejste asylansøgere i Danmark, vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

På baggrund af evalueringen er det desuden Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse, at reglerne om familiesammenføring til en herboende udlænding, der er meddelt midlertidig beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 3, fungerer efter hensigten, herunder at udlændingemyndighederne meddeler opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, i tilfælde, hvor afslag på familiesammenføring ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.”

Når UIM ovenfor mener, at reglerne fungerer efter hensigten, er det eneste punkt vel, at Danmark har fået så ringe et ry blandt asylansøgere, at de fleste har valgt at blive i Tyskland eller at tage til Sverige i stedet for Danmark, i det omfang de overhovedet har kunnet bestemme deres flugtrute. Det er dog ikke den eneste grund til det lave antal asylansøgere p.t., det skyldes til dels også aftalen om tilbagesendelse fra Grækenland til Tyrkiet, som dog samtidig har ført til et øget dødstal for flygtninge, som har måttet bruge farligere rejseruter over Middelhavet.

På alle de øvrige punkter har især flygtningene og deres familier lidt stor og ubodelig skade. De tre års ventetid på familiesammenføring, og angsten for udvisning kan resultere i afmagtsfølelse, resignation og depression og psykisk sygdom, som det er tilfældet hos nogle flygtninge. Danmark vil i fremtiden stå med følgerne i form af ængstelige børn og forældre, manglende danskindlæring og tilpasning hos flygtningene, ringere psykisk robusthed og dårligt fungerende familier hvor forældrene har været længe fra hinanden og børnene. De forringede levevilkår for asylansøgere og flygtninge siden 2015 og til nu, vil desuden yderligere bidrage til elendigheden, og kan bl.a. trække tiden til familiesammenføring ud.

SOS Racisme er imod hele ideen med midlertidig beskyttelsesstatus både i sin tidligere og i sin nuværende udformning. Vi er imod både 1 og 3 års udskydelse af familiesammenføring for disse flygtninge, og imod at Danmark vil hjemsende flygtninge til krigsramte lande før der er ordentlige og sikre forhold. Vi er også imod at uledsagede flygtningebørn ikke får en ordentlig vejledning om deres sag.

Holdningen til menneskerettighederne er skredet fra, hvad repræsentanter for et folketingsflertal skrev i 2015: "Og for at sikre, at fortolkningen af lovforslaget ikke kommer til at ske i strid med Danmarks internationale forpligtelser, er det partiernes ønske at....." til "med mindre med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser." eller "med mindre vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser."

Udlændingeloven bør overholde menneskerettighederne, såvel FN-konventionerne. Danmark har allerede fået mange afgørelser og kritik for ikke at overholde Børnekonventionen, Flygtningekonventionen, Konventionen mod tortur, som den eruorpæiske menneskerettighedskonvention EMRK. Alligevel bygger denne lovgivning nu på, at flygtninge skal behandles så ringe som muligt, med mindre Danmark derved med sikkerhed overtræder sine internationale forpligtelser.

SOS Racisme vil derfor appellere til politikerne om at stemme imod det aktuelle lovforslag og revidere udlændingeloven vedr. forholdene om midlertidig beskyttelse, så at loven med sikkerhed kommer i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser.

For SOS Racisme,

Anne Nielsen, Næstformand

Bilag 2: Kopi af spm. 157 alm. del 2015 og svar:

<https://www.ft.dk/samling/20151/alm-del/uui/spm/157/svar/1295763/1593854.pdf>

Vil ministeren redegøre for, hvilke vurderinger af risikoen for brud på Danmarks internationale forpligtelser, der mundtligt og/eller skriftligt er kommet til udtryk fra embedsmænd i Udenrigsministeriet, Justitsministeriet samt Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet i tilfælde af en ændring af udlændingeloven, så personer med opholdstilladelse efter lovens § 7, stk. 3 får begrænset deres ret til – eller afskæres fra – familiesammenføring de første tre år efter opnået opholdstilladelse i Danmark?

Svar:

Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet har i forbindelse med overvejelserne og de politiske forhandlinger om udskydelsen af adgangen til familiesammenføring for udlændinge med midlertidig beskyttelsesstatus efter udlændingelovens § 7, stk. 3, løbende været i kontakt med Justitsministeriet i forhold til vurderingen af en sådan udskydelses forenelighed med Danmarks internationale forpligtelser, herunder særligt Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til respekt for bl.a. familieliv. Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet har derimod ikke indhentet en vurdering af ændringens forenelighed med Danmarks internationale forpligtelser fra Udenrigsministeriet. Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet finder af hensyn til ministeriets og regeringens interne beslutningsproces samt af hensyn til fortroligheden i politiske forhandlinger ikke at burde oversende de notater m.v., som er udarbejdet i forbindelse med regeringens overvejelser om lovforslaget og de politiske forhandlinger. Det bemærkes, at det er de samme hensyn, der ligger til grund for offentlighedslovens §§ 23, 24 og 27 om interne dokumenter, ministerbetjeningsdokumenter og dokumenter udarbejdet til brug for politiske forhandlinger. Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet kan dog oplyse, jf. også de hensyn, der ligger til grund for offentlighedslovens §§ 28 og 29 om ekstrahering, at bl.a. følgende fremgår af en notits af 20. november 2015 fra Udlændinge-, Integrations- og Boligministeriet, der blev udleveret til forhandlingsparterne i forbindelse med de politiske forhandlinger:

”Justitsministeriet vurderede i efteråret 2014 i forbindelse med indførelsen af udlændingelovens § 7, stk. 3, at det er i overensstemmelse med Danmarks internationale forpligtelser, at udlændinge med midlertidig beskyttelsesstatus som udgangspunkt ikke har krav på familiesammenføring inden for det første år i Danmark på grund af den særlige midlertidige karakter af disse personers ophold.

UUI Alm.del endeligt svar på spørgsmål 157

Offentligt

Side 2/2

Det er Justitsministeriets vurdering, at hvis perioden på 1 år forlænges til 2 år, vil Danmark være på ret sikker grund i forhold til de internationale forpligtelser. Hvis perioden forlænges til 3 år, vil der være en vis procesrisiko i forbindelse med domstolsprøvelse. Det er dog Justitsministeriets samlede vurdering, at der er det fornødne grundlag for at antage, at det er foreneligt med Danmarks internationale forpligtelser at udskyde adgangen til familiesammenføring for udlændinge, der har midlertidig beskyttelsesstatus på baggrund af en

særlig alvorlig situation i hjemlandet (§ 7, stk. 3) i 3 år, medmindre ganske særlige grunde gør sig gældende i den konkrete sag.

Det bemærkes i den forbindelse, at den nævnte undtagelse ("ganske særlige grunde") bl.a. skal anvendes i tilfælde, hvor det (ellers) ville være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 ikke at meddele familiesammenføring."

For så vidt angår den foreslåede udskydelse af adgangen til familiesammenføring for udlændinge med midlertidig beskyttelsesstatus, herunder forholdet til Danmarks internationale forpligtelser og den omtalte "procesrisiko", henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslag nr.

L 87 af 10. december 2015.

| UDLÆNDINGENÆVNET |

Udlændinge- og Integrationsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt via e-mail til udlaendingeafdeling@uim.dk
og nrb@uim.dk

Dato: 22. marts 2022
Sagsnr.: 22/065026
Sagsbeh.: edm

Høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald af opholdstilladelser ved genopdragesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus).

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved e-mail af 23. februar 2022 anmodet blandt andet Udlændingenævnet om eventuelle bemærkninger til lovforslag om ændring af udlændingeloven (Ændring af reglerne om bortfald ved genopdragesrejser m.v. og ændring af reglerne om adgang til familiesammenføring for personer med midlertidig beskyttelsesstatus).

Udlændingenævnet bemærker i den anledning, at det fremgår af både de almindelige og specielle bemærkninger til lovforslaget, at Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration skal kunne indhente oplysninger om kendskab til eller begrundet mistanke om en udlændings genopdragesophold i udlandet eller andre udenlandsophold af negativ betydning for udlændingen fra en udlændings hjemkommune, jf. udlændingelovens nyaffattede § 44 c, stk. 2. Der henvises til lovforslagets punkt 2.3.3.1. og bemærkningerne til nr. 28.

Udlændingenævnet finder, at det vil være hensigtsmæssigt, at hjemlen til indhentelse af sådanne oplysninger også skal omfatte Udlændingenævnet, sådan at Udlændingenævnet vil have mulighed for f.eks. at indhente en supplerende udtalelse fra udlændingens hjemkommune under en klagesag, hvis der er forløbet lang tid fra styrelsens seneste indhentelse af oplysninger fra hjemkommunen.

Der henvises til ministeriets j.nr. 2021-13043.

Michael Kistrup